

# GLASNIK

*reformacije*

Broj 3, 2022.



Nadolazeća  
**OLUJJA**

Molitveni tjedan, od 2. do 11. prosinca 2022.

# GLASNIK

reformacije

Broj 3, 2022.

U O V O M B R O J U

Iz uredništva ..... 3

Dok se spremi oluja...

Stajati čvrsto – poznavajući Boga

Neka od najtamnijih vremena povijesti Zemlje su bila rasvjetljena vjernim dušama odanih Kristu ..... 4

Posljednja vremena

Mir i snaga za izdržljivost onima koji ljube Boga; dan obračuna za oni koji Ga ne vole ..... 9

Vrijeme borbe

S rastom iskvarenosti, sad je vrijeme za borbu s Bogom za pobjedu nad sobom i grijehom ..... 12

Istina u vrijeme krize

U trenutcima iznimne kušnje i teškoće, otkriva se plemenitost karaktera kojeg Krist podupire ..... 16

Propadajući svijet

U društvu zahvaćenom besramnim idopoklonstvom i povećanim progonstvom, potrebna je istinska reformacija ..... 20

Vjera nadvladava strah

Puno toga nas može plašiti - ali dok se proročanstvo ispunjava upravo kao što je prorečeno, imamo nadu ..... 24

Prepremite put

Božji narod treba nositi poruku Ilike i Ivana Krstitelja da pripravi put za Kristov povratak ..... 28

S Kristom u luku mi plovimo..... 32

GLASNIK reformacije  
Glasilo Reformnog pokreta adventista sedmog dana

God. LXVII  
Broj 3

Izlazi tri puta godišnje

ISSN 1333-1655  
Odgovorni urednik: Boris Bosanac  
Grafička priprema i dizajn: Igor Aradski

U GLASNIKU REFORMACIJE izlaze članci biblijsko-religioznog, moralno-poučnog i zdravstvenog sadržaja te izveštaji o misionarskoj djelatnosti naše crkve širom svijeta. Rukopise, prijedloge, priloge i eventualne promjene adresu šaljite na adresu:

GLASNIK REFORMACIJE  
Ribnička 12, 10110 Zagreb  
Tel/faks: (01) 36 34 067  
e-mail: info@rpasd.hr

Prema mišljenju Ministarstva kulture i prosvjete Republike Hrvatske, Kl. ozn. 612-10/93-01-161, Ur. broj: 532-03-17/93-01, od 23. veljače 1993., Glasnik Reformacije ne podliježe plaćanju osnovnog poreza na promet.

Ilustracije: Creative Commons na str. 4, 10, 28; Freepik na naslovnoj stranici i str. 3, 12, 14, 16, 20, 30–32; Good salt na str. 24; Sermonview na str. 8, 9; Shutterstock na str. 8, 11.

## MOLITVA U OLUJI

S razinom intenziteta možda neviđenom u povijesti, ovaj je planet poput ogromnog bureta baruta spremnog da eksplodira. Malo je onih koji istinski traže Boga nebeskog i predaju Mu se kako bi dobili unutarnji mir, nadu i vodstvo.

„Živimo u važnom i zanimljivom razdoblju povijesti ove Zemlje. Trebamo više vjere nego što smo je dosad imali; trebamo čvrše uporište odozgo. Sotona svom snagom radi kako bi nas pobijedio, jer zna da ima samo malo vremena za djelovanje. Pavao je sa strahom i drhtanjem radio na svom spasenju. Ne bismo li se i mi trebali bojati da se usprkos ostavljenog nam obećanja netko od nas, ne iskoristivši ga, nađe nedostojnim vječnog života? Trebamo bdjeti u molitvi, boriti se teškim naporom da uđemo na tjesna vrata.“<sup>1</sup>

Kakva je privilegija sudjelovati u godišnjem Molitvenom tjednu! Sad više nego ikad, trebamo cijeniti svaku moguću priliku da se udružimo u iskrenoj hvali i molbi našem jedinom Izvoru snage, Gospodinu Isusu Kristu koji još uvijek milostivo posreduje u našu korist u nebeskim dvorima.

Ovogodišnja serija čitanja koja se temelji na temi *Nadolazeća oluja* prepoznaće trenutnu situaciju s kojom se suočavamo, donoseći riječi vjere da nas okrijepe za izazove u danima koji dolaze.

Razmotrimo dakle, uz molitvu, članke u tjednu molitve, podijelimo ih također s drugima koji su možda osamljeni ili vezani za kuću, i zapamtimo sljedeće datume:

**Molitva s postom:** subota, 10. prosinca  
**Prinos za misiju:** nedjelja, 11. prosinca

Neka Duh Sveti progovori našim srcima i ojača nas prema našim potrebama kao pojedinaca i kao naroda. Neka vas „Bog svake milosti, koji nas pozva u svoju vječnu slavu u Kristu Isusu, pošto malo potrpite, usavrši, učvrsti, ojača, utemelji. Njemu slava i moć u vijeće vjekova! Amen“ (1. Petrova 5:10, 11).

<sup>1</sup>Faith and Works, str. 49.

## DOK SE SPREMA OLUJA...

Bez obzira na to gdje živate na ovoj planeti, velike su šanse da ćete se u jednom trenutku barem jednom u životu suočiti s olujom. Oblaci se obično formiraju i stupaju tako tjesno dok se cijelo nebo ne zatamni i na kraju oluja počne – ponekad s ogromnim bijesom.

U ovim posljednjim danima povijesti Zemlje život se uspoređuje s razvojem oluje. Duhovno stanje ljudskog uma postaje sve mračnije i mračnije kako se različiti oblici zla posvuda približavaju srcima i mislima.

Ali ne trebamo se u tami osjećati napuštenima! Bog nebeski u svojoj je Riječi dao iscrpne obavijesti tako da ne trebamo biti iznenađeni onim što se događa i što tek dolazi. U svom izobilju milosti, Bog nam je dao dragocjene riječi nade.

„Anđeli sada zadržavaju vjetrove sukoba da ne pušu dok svijet ne bude upozoren na sudbinu koja mu prijeti; ali oluja se priprema, gotova da opustoši Zemlju; i kad Gospod bude zapovjedio svojim anđelima da odriješe vjetrove, izbit će takav sukob da ga nijedno pero neće moći opisati.

Biblij, i samo Biblij pravilno opisuje ove događaje. U njoj su otkriveni veliki završni prizori povijesti našeg svijeta, događaji u čijoj se sjenci već nalazimo; od tutnjave njihovog približavanja Zemlja dršće, i ljudska se srca ispunjavaju strahom.

„Gle, Gospod će isprazniti Zemlju i opustiti je! Prevrnut će je i rasijat će stanovnike njezine ... Jer

prestupiše zakone, izmjeniše uredbe, raskidoše zavjet vječni. Zato će prokletstvo proždrijeti Zemlju, i zatrт će se stanovnici njezini... Prestat će veselje uz bubenje, nestat će graje onih koji se vesele, prestat će veselje uz gusle.“ (Izajia 24:1-18.)

„Boli me u srcu ... ne mogu mučati; jer glas trubni čuješ, dušo moja, viku ubojnu. Pogibao na pogibao oglašuje se; jer se pustoši sva Zemlja.“

„Pogledah na Zemlju, a gle, bez oblija je i pusta; i na nebo, a svjetlosti njegove nema. Pogledah na gore, a gle, tresu se i svi humovi drmaju se. Pogledah, a gle, nema čovjeka, i sve ptice nebeske odletjele. Pogledah, a gle, Karmel je pustinja, i svi gradovi njegovi oborenici.“ (Jeremija 4:19, 20, 23-26.)

„Jao! Jer je velik ovaj dan, nije bilo takvoga, i vrijeme je muke Jakovljeve, ipak će se izbaviti iz nje.“ (Jeremija 30:7.)

„Hajde, narode moj, uđi u klijeti svoje, i zaključaj vrata svoja za sobom, prikrij se za čas, dokle prođe gnjev.“ (Izajia 26:20.)<sup>1</sup>

Zaštita Boga i Njegovih anđela, kao i sigurnost Njegove trajne prisutnosti obećani su onima koji se potpuno predaju Kristu. Dok vidimo oluju koja se spremi u tako strahovitoj moći, vjerujmo u svemoćnu Ruku koja je iznad svega - Ruku koja drži svemir na mjestu i pribijena je na križ za svakoga od nas.

### Literatura:

<sup>1</sup>Odgoj, str. 179-181.



 PETAK, 2. PROSINCA 2022.

Kompilirano iz spisa Ellen G. White

# STAJATI ČVRSTO – POZNAVAJUĆI BOGA

„O učenicima je nakon Kristova preobraženja napisano da po svršetku ovog čudesnog prizora “ne vidješe nikoga, osim Isusa same” (Matej 17:8). “Isus sam” – ove riječi sadrže tajnu života i silu koja je obilježila povijest prve Crkve. Kad su učenici prvi put čuli Kristove riječi, osjećali su potrebu za Njim. Tražili su Ga, našli su Ga i slijedili. Bili su s Njim u hramu, za stolom, na padini brda, u polju. Bili su kao učenici s učiteljem, svakodnevno primajući od Njega pouke vječne istine.

Nakon Spasiteljeva uzašašća, u njima je i dalje ostao osjećaj božanske prisutnosti, pune ljubavi i svjetla. Bila je to osobna prisutnost. Isus, Spasitelj, Onaj

koji je s njima hodio, govorio i molio, koji je njihovom srcu dao riječi nade i utjehe, bio je od njih uzet na Nebo dok je vijest o miru još bila na Njegovim usnama. Dok su Ga primala andeoska kola, do njih su doprle Njegove riječi: “Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta.” (Matej 28:20) On je na Nebo uzašao u ljudskom liku. Znali su da se nalazi pred Božnjim prijestoljem, još uvijek njihov Prijatelj i Spasitelj; da se Njegovi osjećaji nisu promjenili, da se zauvijek poistovjetio s napačenim ljudskim rodom. Znali su da pred Boga izlazi sa zaslugama svoje krvi pokazujući ranjene ruke i noge kao podsjećanje na cijenu koju je platio za svoje otkupljenike – i

ova misao ojačala ih je da pretrpe sramotu radi Njega. Njihova zajednica s Njim bila je sada jača nego kad je osobno bio uz njih. Iz njih je zračilo svjetlo, ljubav i snaga Krista koji je prebivao u njima tako da su se promatrači čudili.<sup>1</sup>

## U MRAČNOM VIJEKU KOJI JE SLIJEDIO

“Sotona je dobro znao da će Sveti pismo omogućiti ljudima da upoznaju njegove prijevare i da se odupru njegovoj sili. Sam Spasitelj svijeta odupro se sotonskim napadima pomoću Svetog pisma. Svaki napad Krist je dočekao štitom vječne istine, rekavši: “Pisano je!” Svakom nagovaranju neprijatelja suprotstavio je mudrost i silu

Božje Riječi. Jedini način za Sotonu - da uspostavi svoju vlast nad ljudima i da učvrsti papinsku vlast – jest da održi svijet u neznanju u pogledu Svetog pisma. Biblija uzvisuje Boga, a čovjeku određuje njegovo pravo mjesto; njezine svete istine trebale su stoga ostati skrivene i zabranjene. Stotine godina širenje Biblije bilo je zabranjeno. Narodu nije bilo dopušteno da je čita ili da je ima u svojoj kući. Nesavjesni svećenici i biskupi tumačili su je tako da potkrijepe svoje učenje. Tako je došlo do toga da papa bude općepriznat kao Božji namjesnik na Zemlji, koji ima vlast nad crkvom i državom.

Budući da je uklonjena Knjiga koja otkriva zablude, Sotona je mogao raditi što želi. Proročanstvo je objavilo da će papinstvo nastojati “da promijeni blagdane i Zakon” (Daniel 7:25), a ono nije okljevalo otpočeti to djelo. Da se obraćenicima iz neznabotva pruži zamjena za obožavanje idola i da ih se lakše privede na kršćanstvo, u crkvu se postepeno uvodio kult slika i relikvija. Dekretom općeg sabora (Drugi koncil u Niceji 787. godine) napokon je uspostavljen taj sustav kršćanskog idolopoklonstva. Da bi upotpunio to svetogrđe, Rim se drznuo izbrisati iz Božjeg Zakona drugu zapovijed koja zabranjuje obožavanje slika i kipova, a desetu podijeliti na dvije kako bi broj zapovijedi ostao isti.

Duh kompromisa s neznabotvom otvorio je put dalnjem preziranju nebeske vlasti. Posluživši se neposvećenim vođama crkve, Sotona je uperio svoju strijelu protiv četvrte zapovijedi. Pokušao je ukinuti subotu, dan koji je Bog blagoslovio i posvetio (Postanak 2:2, 3), a umjesto nje uvesti blagdan koji su neznabotci svetkovali kao “časni dan sunca”. Ta promjena nije se isprva uvela otvoreno. U prvim stoljećima kršćani su svetkovali subotu, pravi dan počinka. Gorljivo su branili Božju čast i revno bdjeli nad svetošću

Njegovih propisa. No Sotona je vrlo lukavo radio preko svojih pomoćnika da bi postigao svoj cilj. Da bi se pozornost ljudi skrenula na nedjelju, ona je proglašena blagdanom u čast Kristova uskrsnuća. Toga se dana održavalo bogoslužje ili se pak samo držao danom razonode, a subota se još uvijek smatrala svetom.

Da bi pripravio put za djelo koje je namjeravao izvršiti, Sotona je naveo Židove, još prije Krista, da subotu opterete vrlo strogim propisima, tako da se njezino svetkovanje pretvorilo u teret. Koristeći se lažnom svjetlošću u kojoj je sada prikazivao subotu, učinio je da se na nju gleda s prezirom, kao na židovsku uredbu. I dok su tako kršćani nastavili slaviti nedjelju kao radostan praznik, Sotona ih je naveo da od subote načine dan posta, tuge i žalosti.<sup>2</sup>

## PISMO SAČUVANO NA ŽIVOTU

„U zemljama izvan vlasti Rima postojale su kroz mnoga stoljeća grupe kršćana koje su bile gotovo sasvim zaštićene od rimske pokvarenosti. Okruženi neznabotcima, tijekom stoljeća prihvatali su neke od njihovih zabluda, ali su i dalje Bibliju držali jednim pravilom vjere i zadržali mnoge njezine istine. Ti su kršćani vjerovali u vječnost Božjeg Zakona i svetkovali subotu koju propisuje četvrta zapovijed. Crkve koje su držale tu vjeru i običaje postojale su u centralnoj Africi i među Armencima u Aziji.

Među onima koji su se opirali papinskoj vlasti na prvom su mjestu bili Valdenzi. Upravo u zemlji gdje je papinstvo postavilo svoje sjedište, onđe je njegova laž i pokvarenost naišla na najčvršći otpor. Stoljećima su crkve Pijemonta održavala svoju neovisnost. No napokon je došlo vrijeme kada je Rim zatražio da mu se i one pokore. Nakon uzaludnih borbi protiv njegove tiranije, vođe ovih crkava priznale su protiv svoje volje vlast pape koju je, kako se činilo, priznavao cijeli svijet. Ipak, bilo

je nekih koji su odbili priznati vlast pape i prelata. Odlučili su ostati vjerni Bogu i sačuvati čistoću i jednostavnost svoje vjere. Došlo je do odvajanja. Oni koji su se držali svoje stare vjere, morali su se povući. Neki su, napustivši svoje zavičajne Alpe, podigli zastavu istine u stranim zemljama. Drugi su se povukli u osamljene doline i gorske pećine gdje su zadržali slobodu da služe Bogu.

Vjera koju su stoljećima isporijedali i po kojoj su živjeli valdenški kršćani bila je u oštrot suprotnosti s lažnom naukom Rima. Njihova se vjera temeljila na Božjoj riječi koja je pravi izvor kršćanstva. No ti ponizni seljaci, koji su živjeli u svojim skloništima daleko od svijeta, zauzeti poslom oko svoga stada i svojih vinograda, nisu sami od sebe došli do istine koja je bila u tolikoj suprotnosti s dogmama i krivovjerjem otpale crkve. Njihova vjera nije bila neka nova tvorevina; naslijedili su je od svojih otaca. Borili su se za vjeru apostolske crkve, “za vjeru koja je jedanput zauvijek predana svetima”. Juda 3. “Crkva u pustinji” - a ne oholo svećenstvo ustoličeno u najvećoj svjetskoj prijestolnici - bila je prava Kristova crkva, čuvar blaga istine koju je Bog povjerio svom narodu da je prenese svijetu.

Jedan od glavnih uzroka koji je doveo do odvajanja prave crkve od Rima bila je mržnja Rima prema biblijskoj suboti. Kao što je proročanstvo proreklo, papinska je sila pogazila istinu. Božji Zakon se gazio, a ljudske tradicije i običaji uzdizani su. Crkve koje su bile pod vlašću papinstva bile su rano prisiljene na svetkovanje nedjelje kao svetoga dana. Usred zabluda i praznovjerja koji su prevladavali, mnogi – čak i iz vjernoga Božjeg naroda – bili su toliko zbumjeni da, iako su svetkovali subotu, nisu radili ni nedjeljom. No to nije bilo dovoljno papinskim vođama. Nisu tražili samo da se svetkuje nedjelja, nego i da se oskvrnuje subota. Najoštrijim su riječima napadali one koji su se usuđivali štovati je. Samo onaj tko bi pobegao s područja

## Ovi Kristovi sljedbenici cijenili su načela istine više od kuća, posjeda, priatelja, rodbine, pa čak i samog života.

vlasti rimske sile mogao je mirno držati Božji Zakon.

Valdenzi su prvi među evropskim narodima dobili prijevod Svetoga pisma. Stotine godina prije reformacije imali su Bibliju u rukopisu, na svom jeziku. Tako su imali nekriovotvorenu istinu i zbog toga su osobito bili omrznuti i proganjeni. Obznanili su "da je rimska crkva pali Babilon iz Otkrivenja" te su, uz opasnost po život, ustajali da se odupru njezinim zabludama. I dok su neki, pod pritiskom dugotrajnih progona, popustili u svojoj vjeri i malo-pomalo odstupili od svojih posebnih načela, dotle su se drugi čvrsto držali istine. U doba najmračnijih vjekova otpada bilo je Valdenžana koji su odbacivali vrhovnu vlast Rima, odbijali klanjati se pred slikama smatrujući to idolopoklonstvom te svetkovali pravu subotu. U najtežim olujama neprijateljstva održali su svoju vjeru. Iako su bili probadani savojskim kopljima i spaljivani na rimskim lomačama, nepokolebljivo su stajali uz Božju riječ i branili Njegovu čast.

Iza visokih gorskih utvrda – utočišta proganjениh i ugnjetavanih u svim vjekovima – Valdenzi su našli dobra skloništa. Tu je svjetlost istine gorjela usred mraka srednjega vijeka. Ovdje su kroz tisuću godina svjedoci istine sačuvali svoju staru vjeru.

Bog je svome narodu pripremio veličanstveno utočište koje je odgovaralo velikim istinama koje mu je povjerio. Tim vjernim prognanicima brda su bila simbol nepokolebljive Božje pravde. Valdenzi su

pokazivali svojoj djeci visine koje su se uzdizale iznad njih u nepromjenljivom veličanstvu i govorili im o Onome u kome nema nikakve promjene i čija je Riječ čvrsto utemeljena poput vječnih brda. Gospod je utvrdio planine i opasao ih silom. Ni jedna ruka, osim Beskrajne sile, ne može ih pomaknuti s njihova mjesta. Na isti način On je utvrdio i svoj Zakon, temelj svoje vladavine na Nebu i na zemlji. Ljudska ruka može dohvatiti ljude i uništiti njihov život, ali ne može pomaknuti planine s njihova mjesta i baciti ih u more, kao što ne može promijeniti ni jednu zapovijed Božjega Zakona niti izbrisati jedno Njegovo obećanje onima koji vrše Njegovu volju. Božje sluge trebaju u svojoj vjernosti Njegovom Zakonu biti isto tako čvrsti kao nepomična brda.

Gore koje su okruživale njihove mirne doline bile su stalni svjedoci stvaralačke sile i pouzdano jamstvo Njegove pokroviteljske brige. Ti putnici zavoljeli su njeme simbole Božje prisutnosti. Nikada se nisu žalili zbog svoga teškog položaja; nikada se nisu osjećali usamljenima usred planinske samoće. Zahvaljivali su Bogu što im je pripremio utočište od gnjeva i ljudske okrutnosti. Radovali su se što Mu se mogu moliti u svojoj slobodi. Često su im silna brda, dok su ih neprijatelji proganili, pružala sigurnu zaštitu. S vrhova nepristupačnih stijena pjevali su hvalospjeve Bogu, a rimske vojske nisu mogle ušutkati njihovu pjesmu.

Pobožnost tih kršćana bila je čista, jednostavna i usrdna. Načela istine bila su im dragocjenja od kuće, zemlje, priatelja, rodbine, pa čak i od samog života. Bržno su nastojali usaditi ta načela u srca mladih. Od najranijeg su djetinjstva svojoj djeci davali pouke iz Svetoga pisma i učili ih da zahtjeve Božjeg Zakona smatraju svetima. Prijeponi Svetoga pisma bili su rijetki i stoga su učili napamet njegove skupocjene riječi. Mnogi su naučili napamet

dugačke odlomke Staroga i Novoga zavjeta. Misli o Bogu stupale su se s veličanstvenim prizorima prirode i skromnim blagoslovima svakodnevnog života. Učili su malu djecu da sa zahvalnošću gledaju na Boga kao na Darovatelja svakog blagoslova i utjehe.

Iako nježni i puni ljubavi, roditelji su ipak mudro pazili da ne priviknu svoju djecu da ugadaju sebi. Pred njima je bio život pun iskušenja i teškoća, a možda i mučenička smrt. Od djetinjstva su odgajani da snose teškoće, da se pokoravaju naredbama, a ipak da misle i rade samostalno. Vrlo rano su ih naučili da nose odgovornosti, da budu pažljivi u govoru i da shvate mudrost šutnje. Jedna nepromišljena riječ, koju bi čulo uho neprijatelja, mogla je dovesti u opasnost ne samo život onoga koji ju je izgovorio, nego i živote stotine njegove braće, jer neprijatelji su - poput vukova koji progone svoj plijen - proganili one koje su se usudili tražiti vjersku slobodu.

Valdenzi su žrtvovali svoje zemaljsko blagostanje za istinu. Uporno i strpljivo borili su se za svagdanji kruh. Svaki dio obradive zemlje između planina bio je brižno obrađen. Doline i slabo plodni obronci pretvoreni su u plodno zemljiste. Štednja i strogo samosvladavanje bili su sastavni dio odgoja koji su djeca primala kao jedino naslijede.

Poučavani su da je Bog odredio da život bude škola te da svoje potrebe mogu podmiriti samo osobnim radom, oštromušću, brižnošću i vjerom. Taj način odgoja bio je težak i mučan, ali zdrav. Bilo je to upravo ono što je čovjeku potrebno u njegovom grješnom stanju - škola koju je Bog odredio za njegovo obrazovanje i odgoj. I dok su se mladi tako privikvali na rad i teškoće, nije se zapostavlja ni razvitak uma. Poučavani su da sve njihove sposobnosti pripadaju Bogu i da se moraju usavršavati i razvijati za Njegovu službu.

Valdenške crkve po svojoj su čistoći vjere i jednostavnosti

bile nalik apostolskoj crkvi. Odbacivši vrhovnu vlast pape i biskupa, smatrane su Svetom pismu najvišim i jedinim nepogrešivim autoritetom. Njihovi propovjednici - suprotno gospodskim svećenicima Rima - ugledali su se na primjer svoga Učitelja koji je došao "ne da Mu služe, nego da služi." Pasli su Božje stado, vodeći ga na zelene pašnjake i žive izvore svete Božje Riječi. Daleko od spomenika ljudskog sjaja i oholosti, ljudi se nisu skupljali u golemim crkvama i velikim katedralama, nego u sjeni brda, u dolinama Alpa ili - u vrijeme opasnosti - u stjenovitim tvrđavama kako bi slušali riječi Kristovih slugu. Propovjednici nisu samo propovijedali evanđelje, nego su i posjećivali bolesne, poučavali djecu, opominjali zalutale te nastojali izgladiti sporove i unaprijediti slogu i bratsku ljubav. U vrijeme mira živjeli su od dobrovoljnih priloga, ali - kao i Pavao koji je izrađivao šatore - svaki od njih imao je neki zanat ili zanimanje čime se mogao uzdržavati u slučaju potrebe.

Propovjednici su poučavali mlade. Sveti pismo bilo je glavni predmet proučavanja, ali uz to nisu zanemarili ni različite grane opće nauke. Evanđelja po Mateju i Ivanu učili su napamet, a i mnoge poslanice. Mladi su također prepisivali Sveti pismo. Neki su prijepisi sadržavali cijelo Sveti pismo, a drugi samo kratke odlomke, s kratkim objašnjenjima stihova koje su priredili oni koji su bili sposobni tumačiti Sveti pismo. Na taj način iznošeno je na vidjelo blago istine koje su tako dugo držali skrivenim oni koji su se nastojali uzdici iznad Boga.

Strpljivim i neumornim trudom, ponekad u dubokim podzemnim pećinama, uz svjetlost baklji, prepisivali su svete spise redak za retkom, poglavje za poglavljem. Tako je djelo napredovalo, a otkrivena Božja istina sjala je kao zlato. Koliko je tek to djelo bilo slavno i veliko za one koji su stradali zbog njega i sudjelovali u njemu! Nebeski anđeli okruživali su te

vjerne radnike.

Sotona je potaknuo papinske svećenike i biskupe da zakopaju riječ istine pod ruševine zabluda, lažnog učenja i praznovjerja, no ona je na najčudesniji način bila sačuvana, nepokvarena kroz sve vjekove mraka. Nije nosila pečat čovjeka, nego pečat Boga. Ljudi su se neumorno trudili zamračiti jasno i jednostavno značenje Pisma te prikazati ga kao da proturječi samo sebi. No Božja riječ je, poput čamca na uzburkanom moru, odolijevala svim olujama koje su prijetile da je unište. Kao što rudnik sadrži bogate žile zlata i srebra pod površinom zemlje, pa svi koji žele otkriti njegovo skupocjeno blago moraju kopati, tako i Sveti pismo sadrži blago istine koje mogu otkriti samo oni koji ga traže ozbiljno, ponizno i s molitvom. Bog je odredio da Sveti pismo bude udžbenik za cijelo čovječanstvo: udžbenik u djetinjstvu, u mladosti i u zrelim godinama, koji će se uvijek proučavati. Dao je ljudima svoju Riječ kao otkrivenje samoga sebe. Svaka nova istina koju smo upoznali novo je otkriće karaktera njezina Pisca. Proučavanje Svetog pisma sredstvo je koje je Bog odredio kako bi ljudi doveo u užu vezu s njihovim Stvoriteljem i kako bi im dalo jasniju spoznaju Njegove volje. To je sredstvo veze između Boga i čovjeka.

Valdenzi su Gospodnji strah smatrali početkom mudrosti, ali bili su svjesni i važnosti održavanja veze sa svijetom, te poznavanja ljudi i stvarnog života, za razvijanje intelektualnih sposobnosti. Iz škola u planinama slali su odabранe mladiće na sveučilišta u Francuskoj i Italiji gdje su imali šire mogućnosti za studije, razmišljanje i promatranje nego u krilu svojih rodnih Alpa. Ti su mladići bili izloženi raznim iskušenjima, bili su svjedoci razvrata i susretali su se s vještim Sotoninim pomoćnicima koji su ih željeli uvući u najfinije zablude i najopasnije obmane.

No njihov odgoj u djetinjstvu pripremio ih je da se mogu oduprijeti svim tim opasnostima. U školama u koje su odlazili nisu smjeli ni s kime biti odviše povjerljivi. Odijela su im bila tako skrojena da su u njima mogli sakriti svoje najveće blago - dragocjene rukopise Svetoga pisma. Te rukopise, plod višemjesečnog i višegodišnjeg truda, nosili su sa sobom; gdje god im se pružila prilika, pazeći da ne izazovu sumnju, oprezno su davali dio tih rukopisa u ruke onih čija su im se srca činila otvoreнима za prihvatanje istine. Još od majčina krila valdenški su se mladi odgajali s tim pogledom na svoj životni zadatak. Razumjeli su svoje djelo i vjerno su ga izvršavali.<sup>3</sup>

### APEL NAMA

"Draga braće i sestre, bez obzira na to što radite, neka bude urađeno kao za Gospodara i to na najbolji način. Ne propuštajte zlatne prilike i ne dopustite da vam život prođe uzalud, dok vi sjedite i sanjarite o lagodnosti i uspjehu u radu za koji vas Bog nikada nije osposobio. Radite posao koji vam je pri ruci. Radite iako se možda nalazite usred opasnosti i teškoća u misionarskom polju, ali, **molim vas, ne žalite se na teškoće i na žrtve. Pogledajte Valdenze.** Vidite kakve su planove smislili da bi svjetlo Evanđelja moglo zasvjetliti u neprosvićenim umovima. Ne radimo s očekivanjem da ćemo primiti nagradu u ovom životu, već svoje oči čvrsto prikujmo za nagradu na kraju utrke. Sada su potrebeni muškarci i žene koji su vjerni kao magnetska igla polu, muškarci i žene koji će raditi a da im put nije izravnан i uklonjena svaka prepreka."<sup>4</sup>

### Literatura:

<sup>1</sup> Djela apostola, str. 64., 65.

<sup>2</sup> Velika borba, str. 51.-53.

<sup>3</sup> Velika borba, str. 63-67

<sup>4</sup> 5. Svjedočanstvo, str. 406. (naglašavanja dodana)



2

## POSLJEDNJA VREMENA

Tijekom svoje patnje na križu, Krist je zavatio: „Svršeno je!“ (Ivan 19:30). Sva proročanstva koja su stoljećima ukazivala na ovaj trenutak sad su se ispunila. Cijeli je svemir tad gledao Njega, koji je bio bez grijeha, „ranjen za naše grijehu, izbijen za naša zlodjela. Za spasenje naše ležala je kazna na njemu.“ No to je i dalje bio veličanstven događaj za čovječanstvo jer „modricama njegovim mi smo se iscijelili“ (Izajia 53:5).

„Svršeno je“ je za zle bila užasna izjava. Nisu uspjeli u pokušaju da pobijede Spasitelja i pobegli su od prizora križa. „Svršeno je“ za Božji narod nije užasan proglaš. To je bila izjava koja je omogućila pristup milosti svakome tko je želio spasenje. Krist će još jednom

objaviti kraj. Još će jednom proročanstva dana stoljećima doći do svojeg ispunjenja. Posljednja upozorenja dana svijetu koji se utapa u grijehu doći će do svog kraja. Kao što je to bio slučaj kad je rekao „svršeno je“ na križu, tako će i pri ovoj završnoj Kristovoj objavi postojati dvije skupine. „Tko je nepravedan, neka i dalje čini nepravdu; i tko je okajlan, neka se i dalje kalja; i tko je pravedan, neka i dalje čini pravdu; i tko je svet, neka se i dalje posvećuje. I evo, dolazim ubrzano, i plaća moja sa mnom, da svakome platim kakvo mu je djelo. Ja sam Alfa i Omega, početak i svršetak, Prvi i Posljednji.“ (Otkrivenje 22:11-13).

Upravo sada, dok se približavamo trenutku



SUBOTA, 3. PROSINCA 2022.

David Žic



ove Kristove izjave, svi mi biramo kojoj ćemo skupini pripadati. Znakovi najavljeni u proročanstvima ispunjavaju se sve brže i brže. Čovječanstvo drsko prakticira grijeh prkoseći

Stvoritelju. Naša pohlepa, naša popustljivost, naša želja za nadmoći ubijaju i naša tijela i svijet oko nas. Dok čovječanstvo odguruje Stvoritelja sve dalje, Njegova milost se povlači iz svijeta i ono što slijedi je razaranje neviđenih razmjera. Prirodne katastrofe postoje su tisućljećima iza nas, ali ove koje doživljavamo danas nadilaze sve što se dogodilo u prošlosti i bit će samo gore. „Kao u dane Noine, tako će biti i Dolazak Sina Čovječjega.“ (Matej 24:37). Misleći da zna bolje od Boga, čovječanstvo je na sebe pustilo pošasti, pandemije i katastrofe koje je ono samo uzrokovalo.

Dolazi trenutak kad će grijesi biti preveliki da bi ih Gospodin mogao podnijeti, „jer njezini grijesi dopriješe do neba i spomenu se Bog zločina njezinih.“ (Otkrivenje 18:5). Kada Krist konačno izjavlja da je Njegovo djelo posredovanja za čovječanstvo završeno, na kojoj će se strani naći? Sjećam se da sam kao dijete čuo ovu poruku kako se propovijeda u mojoj maloj crkvi u Puslinchu, u Kanadi. Proročanstva su bila jasno predstavljena. Datumi, carstva i narodi, grafikoni koji vizualno prikazuju proročanstva, sve je to bilo važno jer danas, dok vidim da se ta proročanstva ispunjavaju pred mojim očima, mogu ih prepoznati onakvima kakva doista jesu. Jako sam zahvalan svima onima koji su podijelili proročanstva i poruke upozorenja. Mnogi od nas proučavali su proročanstva, ali sada smo očevici njihovog ispunjenja.

### POSLJEDNJA VREMENA I PRAVEDNICI

Onima koji su prihvatali preobražavajuću moć Kristova evanđelja posljednja vremena donose nemjerljivu radost. Prepoznali su da njihova vlastita pravednost nije ništa drugo nego „okajane haljine“ (Izajia 64:6) i prihvatali su Krista i Njegovu pravednost kao svoju vlastitu. Kristova je snaga preobrazila njihove živote i dovela ih u sklad s voljom Stvoritelja. Slast im je

činiti Božju volju, i zakon Njegov nose u srcu. (Psalam 40:8)

Božji narod prihvatio je spasenje Njegovom milošću i preobrazbu Njegovom moći. Isti Ivan kojem su otkrivena proročanstva da ih podijeli s nama govori da njihova snaga dolazi iz njihova izvora, Isusa Krista. „A ova su zapisana, da vjerujete, da Isus jest Krist, Sin Božji, i da vjerujući imate život kroz ime njegovo.“ (Ivan 20:31). Otkrivenje je jednostavno produžetak radosne vijesti spasenja. Uostalom, proročanstva zapisana u posljednjoj knjizi Svetog pisma proglašena su „Otkrivenjem Isusa Krista“ (Otkrivenje 1:1). Proročanstva o posljednjim vremenima otkrivaju moć svemoćnog Boga da spasi svoj narod. „Blažen onaj koji čita i oni koji slušaju riječi ovoga proročstva i drže što je u njemu napisano; jer vrijeme je blizu.“ (Otkrivenje 1:3).

Posljednja vremena ne plaše Božji narod. Naš Spasitelj nam je rekao da kada vidimo ispunjenje znakova kraja, trebamo se „uspraviti i podignuti glave jer se približuje naše otkupljenje.“ (Luka 21:28). Željno čekamo vidjeti našeg Gospodina licem u lice. Želimo dati slavu i hvalu našem Spasitelju koji je sve žrtvovao za nas. Iako to ne zasluzujemo, On nam je pripremio put spasenja. Proročanski zapis kaže da će tog velikog dana Božji narod

podignuti pogled, i dok svi užasi grijeha gutaju svijet i njegove stanovnike, mi ćemo uzviknuti „Evo, to je naš Bog; na njega čekasmo, i on će nas spasiti. Ovo je Gospod, na njega čekasmo, radujmo se i veselimo se njegovu spasenju.“ (Izajia 25:9)

Adventistička potraga u razumijevanju proročanstava nije tu da bi pronašli trenutke vatre i sumpora, već da bi postigli dublji odnos, da bi nas dovela do otkrivenja Isusa Krista. Bezvrijedni kakvi jesmo, znamo da nismo učinili ništa da zaslužimo ovo spasenje, „sluge smo nezнатне, učinimo samo dužnost svoju.“ (Luka 17:10). Shvatili smo da „mora postojati sila koja djeluje iznutra, novi život odozgor, da bi se čovjek mogao promijeniti, ostaviti grijeh i postati svet. Ta sila je Krist. Samo njegova milost može pokrenuti zamrle sposobnosti duše i privući ih Bogu, svetosti.“<sup>1</sup>

U proročkoj viziji, sluga Gospodnji vidi Božji narod na njegovom putovanju kroz posljednja vremena. Dok se strahote kraja vremena odvijaju oko njih, oni se sve više i više odvajaju od ovog svijeta dok nisu postali potpuno, posve i sasvim ovisni o Bogu. U viziji su prikazana užad koja se spuštaju odozgo i Božji se narod čvrsto drži za njih.

„Dok smo čuli zvukove veselja i proslave koji kao da su dolazili iz ponora ispod, zadrhtali smo. Čuli smo poganu



**“Budući da je bezakonje u izobilju, ljubav mnogih hlađi se. Tako ne bi moralno biti kad bi svi došli k Isusu i usrdno povjerovali u Njega. Njegova krotkost i Njegova poniznost, ako ih cijenimo, donijet će mir i odmor i moralnu snagu svakoj duši.”**

zakletvu, vulgarnu šalu i niske, podle pjesme. Čuli smo ratnu pjesmu i pjesmu za ples. Čuli smo instrumentalnu glazbu i glasan smijeh, pomiješan s psovskama i uvicima tjeskobe i gorkim zapomaganjem, i bili smo primorani, više nego ikad nastaviti uskom, teškom stazom. Većinu vremena bili smo prisiljeni objesiti cijelu svoju težinu na užad, koja su se povećavala kako smo napredovali. (...)

Na trenutak smo oklijevali. No tada smo uzviknuli: ‘Naša je jedina nada da se u potpunosti uzdamo u uže. O njemu smo ovisili tijekom cijelog ovog teškog putovanja. Ono nas neće ni sad iznevjeriti.’ No i dalje smo oklijevali i bili uznenireni. Zatim su izgovorene riječi: ‘Bog je uže. Ne trebamo se bojati.’ Te su riječi zatim ponovili oni iza nas, a dodali su i riječi: ‘On nas sada neće iznevjeriti. Doveo nas je sigurno ovako daleko.’<sup>2</sup>

U potpunosti ovisni o Bogu, za pravednike su posljednja vremena ispunjenje proročanstva i sigurno očekivanje susreta s našim Spasiteljem. Strahote koje se događaju oko nas rezultat su uklanjanja Božje zaštitničke milosti. Ali mi smo se oslonili na Njega i On nam daje obećanje da će nam kruh i voda biti osigurani. (Izajia 33:16)

#### POSLJEDNJA VREMENA I GREŠNICI

Lišeni spasonosne Kristove milosti, zli imaju sasvim drugačije iskustvo tijekom posljednjeg vremena. Oni ne mogu shvatiti zašto narod Božji živi tako kako živi. Spasenje je za njih misterij. „Kojima Bog htjede obznaniti što je bogatstvo slave

ove tajne među poganim — to je Krist u vama, nada slave.“ (Kološanima 1:27) S užasom gledaju kako se svijet oko njih raspada pred njihovim očima.

Naziv za posljednju knjigu Biblije je različit, ovisno o jeziku na koji je prevedena. U germanskim i slavenskim jezicima je to „Otkrivenje“, ali u mnogim romanskim jezicima se naziva „Apokalipsa“. To je ista knjiga, ali vaše osobno iskustvo s Kristom određuje jesu li proročanstva sadržana u njoj i njihovo ispunjenje za vas otkrivenje Spasitelja ili užasavajuća apokalipsa. Kako se posljednji događaji odvijaju, zli se prisjećaju nekih ljudi koji su dijelili poruke upozorenja iz tih proročanstava. U posljednjim trenucima neposredno prije objave da je svršeno - budući da još sjaju posljednje zrake milosrđa - neki prihvataju poruku evanđelja i pridružuju se pravednicima u davanju hvale za spasenje kroz otkrivenje.

Nažlost, mnogi odbijaju konačnu poruku upozorenja i apokalipsa se izljeva na njih.

Proročki prizori pokazuju povlačenje Božjeg milosrđa, ali u stvarnosti nije Bog taj koji se povukao, nego čovječanstvo koje Ga je odgurnulo. Ljudska bića suprotstavila su se svojom voljom Stvoritelju. Stvoreno biće sada govori svom Stvoritelju da više nije dobrodošao među njima. Oni ne trebaju Boga. Vjeruju da znaju bolje od Boga.

Veličina grijeha je eksponencijalno rasla. „A ovo znaj: u posljednjim danima nastat će teška vremena. Jer ljudi će biti samoživi, srebroljupci, hvalisavci, oholice, hulitelji, roditeljima neposlušni, nezahvalni, nesveti,

Zato će prokletstvo proždrijeti zemlju, i stanovnici njezini snositi će krivnju. Zato će izgorjeti stanovnici zemaljski, i malo će ljudi ostati.“ (Izajia 24:1, 3–6).

Kakve su god katastrofe i užasi zabilježene kroz povijesti, one se ne mogu usporediti s onim što će se sručiti na ovaj svijet. Već vidimo kako nastaju problemi. Širenje zaraznih bolesti, poremećena klima, porast nasilnih sukoba i uništavanje prirode. Sve su to samo počeci onoga što dolazi. Za zle je vrijeme kraja doista „apokalipsa“.

#### VRIJEME MILOSRĐA

Sada, dok nam preostaju posljednji trenuci Božjeg milosrđa, svatko od nas dobiva posljednji poziv da prihvativimo tu milost. „I začuh drugi glas s neba gdje govori: Izidite iz nje, narode moj, da ne budete dionicima njezinih grijeha i da ne primite od njezinih pošasti.“ (Otkrivenje 18:4). Izači iz ovoga svijeta i biti odvojen od njega jednostavno znači uhvatiti se za milost. Naš Stvoritelj žarko nam želi dati najbolje darove i ispuniti nas Kristovom pravednošću.

„Zato izadite između njih i odvojite se, govori Gospodin, i nečistoga se ne dotičite — i ja ću vas primiti. I bit ću vam otac, i vi ćete mi biti sinovi i kćeri, govori Gospod Svetog.“ (2. Korinćanima 6:17, 18)

„Na životnom smo putu usred opasnosti posljednjih dana. Moramo pažljivo paziti na svaki korak i biti sigurni da

slijedimo našeg velikog Vođu. Skepticizam, nevjera, rasipnost i kriminal su na svakom koraku. Bilo bi lako otpustiti uzde samokontrole i skočiti preko provalije u sigurno uništenje. Kako je veliko milosrđe koje nas okružuje i čuva svakog trenutka!“<sup>3</sup>

Božji narod je prihvatio Njegov dar pravednosti kroz Krista, „pogledajte kakvu nam je ljubav podario Otac — da se prozvamo djecom Božjom. Zbog toga nas svijet ne pozna — jer njega ne upozna. Ljubljeni, sada smo djeca Božja i još se ne očitova što ćemo biti. A znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični, jer ćemo ga vidjeti kao što jest. I svaki koji ima tu nadu u njemu, čisti se kao što je i on čist.“ (1. Ivanova 3:1–3).

Sada, nakon što smo primili dar - i bili preobraženi njime - nećemo li to podijeliti s drugima? Naša poruka nije poruka straha. Ne propovijedamo vatrui sumpor. Događaji su zapisani proročanski kako bismo ti i ja prepoznali vrijeme u kojem živimo. Sada, kao nikada prije, trebamo dijeliti Kristovu pravednost sa svijetom kojem je očajnički potrebna preobrazba.

„Živimo u doba kada prevladava zloča. Opasnosti posljednjih dana skupljaju se oko nas, a budući da je bezakonje u izobilju, ljubav mnogih hlađi se. Tako ne bi moralno biti kad bi svi došli k Isusu i usrdno povjerovali u Njega. Njegova krotkost i Njegova poniznost,

ako ih cijenimo, donijet će mir i odmor i moralnu snagu svakoj duši.

Kratkoća vremena potiče nas da tražimo pravednost i da Krista učinimo svojim prijateljem. No ovo nije dobar motiv. Miriše na sebičnost. Je li potrebno da strahote Božjeg dana budu pred nama kako bi nas kroz strah natjerale na ispravno djelovanje? To ne bi trebalo biti tako. Isus je privlačan. On je pun ljubavi, milosrđa i suočavanja. On želi biti naš prijatelj, želi hodati s nama kroz sve teške staze života. Kaže ti: ‘Ja sam Gospodin Bog tvoj; hodaj sa mnom, i ja ću tvoj put ispuniti svjetлом.’ Isus, Veličanstvo Neba, želi one koji mu dolaze sa svojim teretima, slabostima i brigama uzdignuti na položaj prijatelja. Učinit će ih svojom dragom djecom i konačno će im dati nasljedstvo koje je vrijednije od carstava kraljeva, krunu slave bogatiju od bilo koje koja je ikada krasilo čelo najuzvišenijeg zemaljskog monarha.”<sup>4</sup>

#### Literatura:

<sup>1</sup> Put Kristu, str. 18.

<sup>2</sup> Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, str. 182, 184.

<sup>3</sup> The Signs of the Times, 26. siječnja, 1882.

<sup>4</sup> The Review and Herald, 2. kolovoza, 1881.





3

## VRIJEME BORBE

Još od žalosnog vremena kada su naši praroditelji napustili svoj dom u Edenskom vrtu, nuda je svakog vjernika da će vidjeti dan kada će grijeh, patnja i tuga biti okončani i kada ćemo se konačno moći vratiti u svoj nebeski dom. Život ovdje u ovom svijetu grijeha ispunjen je sukobima, ispitimama i iskušenjima s kojima se svaka osoba mora boriti. Uzimajući u obzir ovo, Job je napisao: "Čovjek rođen od žene kratkotrajan je i pun nevolja" (Job 14:1). Kasnije u povijesti, kada se suočio s mnogim izazovima, David je uzviknuo: "Jer je duša moja puna nevolja, i život se moj približava grobu" (Psalom 88:3).

Muškarci i žene kroz povijest borili su se s fizičkim

poteškoćama, financijskim borbama, problemima u vezama, borbama uma ili emocija te borbama za zdravlje ili preživljavanje. Ipak, u svim tim borbama postoji blagoslovljena nuda. Iako ponekad ruka vjere može biti slaba, iako se ponekad možemo boriti s očajem, sumnjom ili depresijom, ipak se nekako, čak i u tami, možemo uhvatiti za divna Božja obećanja.

"Sile tame uporno opsjedaju dušu nastojeći zakloniti Krista od našeg pogleda, i jedino što ponekad možemo učiniti je da u tuzi i zapanjenosti čekamo da se oblaci razdiđu. Takvi doživljaji su ponekad zaista užasni. Čini nam se kako nema nikakve nade i obuzima nas očajanje. U tim strašnim trenutcima moramo naučiti da se pozivamo samo na

Kristovo ispaštanje, hvatajući se u svoj svojoj nedostojnosti i nemoći samo za zasluge raspetog i uskrslog Spasitelja. Nikada nećemo propasti dok tako činimo - nikada!"<sup>1</sup>

Kakvo divno obećanje! Čak i u najmraćnjem trenutku nevolje, iako možda nismo uspjeli u našem kršćanskom hodu, ako dođemo k njemu u svoj svojoj nedostojnosti - tada nas Isus, koji stoji iza nas, naš Spasitelj, naš zagovornik, neće odbiti. On nas uzima takve kakvi jesmo, u svoj našoj bespomoćnoj nedostojnosti. On nas nikada, nikada neće ostaviti da propadnemo jer On opršta "sva tvoja bezakonja; koji liječi sve bolesti tvoje" (Psalom 103:3) – čak i strašnu bolest grijeha. Sada u ovom kasnom satu

zemaljske povijesti kada se oko nas skupljaju olujni oblaci, Isus još uvijek stoji kao naš zagovornik. Možemo iznijeti svoj slučaj Njemu i biti sigurni da će, ako mu sve povjerimo, On biti s nama do kraja.

"Naša velika potreba je sama po sebi dokaz koji najrječitije govori u našu korist. Međutim, mi moramo tražiti od Gospoda da nam to učini. On kaže: "Tražite, i dat će vam se!" (Matej 7:7) "Koji, dakle, svoga Sina ne poštedje, nego ga predade za sve nas, kako, dakle, da nam s njim sve ne daruje?" (Rimljanima 8:32)"<sup>2</sup>

"Krv Kristova govori snažno i uvjerljivo za sve one koji su zastranili, za one koji su u pobuni, za sve one koji su grijesili protiv velike svjetlosti i ljubavi. Sotona nam stoji s desne strane da nas optužuje, a naš Zastupnik stoji Bogu s desne strane da nas brani. On nikada nije izgubio nijednu parnicu koja Mu je bila povjerena. Možemo imati puno povjerenje u našeg Zastupnika, jer On svoje zasluge iznosi u našu korist. Čujmo Njegovu molitvu upućenu Ocu neposredno pred Njegovo stradanje. Slušajmo pažljivo kako se molio i za nas, jer nas je imao u srcu."<sup>3</sup>

"Mnogo muke ima pravednik, ali mu iz svih pomaže Gospod." (Psalom 34:19)

### VRIJEME NEVOLJE

Prilikom plovidbe otvorenim oceanom može biti mnogo poteškoća. Često se neke od najvećih poteškoća susreću kada se približavamo obali. Ponekad sam, putujući velikim ili malim brodovima, dobio tešku morsku bolest i poželio sam se vratiti na kopno. No, kad se kopno konačno pojavi u vidokrugu, posljednji dio putovanja često postaje još turbulentniji. Opasnost od nasukavanja, morskih struja i kamenja može u svakom trenutku zaprijetiti smrću ili uništenjem. Kako bi pristali na pravom mjestu i sigurno, potrebno je postaviti kurs i dobro pripremiti brod ili čamac prije spuštanja, kako se ne bi razbili o obalu. Dakle, na našem životnom putu možemo biti bolesni i umorni od ovog

svijeta grijeha i patnje i čeznuti da konačno budemo u nebu. Dok gledamo naprijed, s radošću shvaćamo da se približavamo nebeskoj obali. Ali posljednji dio putovanja nosi opasnosti za koje se treba dobro pripremiti. O našem smjeru i pripremi ovisit će kako ćemo se snaći u vremenu borbe koje je pred nama. Jesmo li spremni za konačno pristajanje sa svim njegovim turbulentcijama? Kako ćemo se pripremiti?

### UPOZORAVAJUĆI DRUGE

Danas još uvijek postoji prilika za ljudska bića da dođu Isusu, Velikom svećeniku, i iskuse oproštenje i mir koje On slobodno nudi. Možemo se pripremiti za vrijeme nevolje dijeleći poruku spasenja sa svijetom oko nas dok još traje vrijeme milosti.

"Ima mnogo onih koji su spokojni, koji kao da spavaju. Oni kažu: 'Ako je proročanstvo predvidjelo provođenje svetkovana nedjelje, zakon će sigurno biti donesen,' i došavši do ovog zaključka, sjednu u mirnom iščekivanju događaja, tješći se mišlu da će Bog zaštiti svoj narod u dan nevolje. **Ali Bog nas neće spasiti ako se ne trudimo obaviti posao koji nam je povjerio.** Moramo biti vjerni i [vršeći svoju dužnost] budni vojnici, kako Sotona ne bi stekao prednost koju je naša dužnost sprječiti.

"Trebali bismo marljivo proučavati Božju Riječ i moliti se u vjeri da će Bog obuzdati sile tame, jer do sada je poruka stigla relativno malobrojnim, a svijet će biti rasvijetljen njenom slavom. Sadašnja istina – Božje zapovijedi i Isusova vjera – još nije izrečena onako kako bi moralna biti. Mnogo ih je gotovo u sjeni naših vlastitih vrata za čije spasenje nikad nije uložen osobni napor.

"Nismo spremni za vrijeme kada se naš posao mora zaključiti. . . . Rasprave o suboti otvorit će temu pred ljudima, i stvorit će se prilike za predstavljanje dokaza o pravoj suboti. . . .

"Vrijeme je da Božji narod radi kao nikada prije, jer zloča raste. Bogobojsni ljudi koji

drže zapovijedi trebaju biti marljivi, ne samo u molitvi, već i u djelovanju; a ovo će istinu donijeti pred one koji je nikada nisu čuli. Svijet je preplavljen lažima i bezakonjem, a oni koje je Bog učinio čuvarama svog zakona i čiste Isusove religije moraju biti odlučni te pustiti da njihovo svjetlo sja."<sup>4</sup>

### PO NAVICI OVISNI O BOGU

Istina je kad se kaže kako se karakter otkriva u krizi. Kako bismo bili čvrsti u krizi koja je pred nama, trebamo steći naviku vjerom se oslanjati na Boga svaki dan. Prirodna ljudska reakcija na nevolje je brinuti se, žaliti se, boriti se, skrivati se ili bježati. Umjesto da učinimo bilo koju od ovih stvari, naša akcija ili navika, koja se često ponavlja treba biti da kleknemo i u vjeri se kroz molitvu borimo s Bogom.

"Vrijeme nevolje i tjeskobe što stoji pred nama zahtijevat će vjeru koja može podnijeti umor, odricanje i glad – vjeru koja se neće pokolebiti iako će biti teško kušana. Svima je poklonjeno vrijeme milosti da bi se pripremili za ono vrijeme. Jakov je pobijedio jer je bio ustrajan i odlučan. Njegova je pobjeda dokaz sile koju ima ustrajna molitva. Svi koji se oslanjaju na Božja obećanja kao što se on oslanjao, koji su ozbiljni i ustrajni kao što je to on bio, uspijet će kao što je i on uspio. Onaj tko nije spreman odreći se

samoga sebe, poniziti se pred Bogom te dugo i ozbiljno moliti za Njegov blagoslov, neće ga ni primiti. Kako malo ljudi zna što to znači boriti se s Bogom! Kako ih je malo stajalo pred Bogom u silnoj čežnji, ulažući sve snage svoga bića! Kad valovi očaja, što ih ni jedan jezik ne može opisati, zapljušnu molitelja, kako je malo onih koji se nepokolebljivom vjerom drže Božjih obećanja!

Oni koji sada imaju samo malo vjere, nalaze se u vrlo velikoj opasnosti da podlegnu sili sotonih obmana i propisu koji vrši nasilje nad savješću. Ako i izdrže kušnju, naći će se u vrijeme nevolje u još dubljem nemiru i tjeskobi jer nisu naviknuti pouzdati se u Boga. Pouke vjere koje su propustili, morat će učiti pod strašnim

NEDJELJA, 4. PROSINCA 2022.

Benjamin Thiel

pritiskom malodušnosti.”<sup>5</sup>

## DA SU NAM GRIJESI OPROŠTENI!

Brzo dolazi vrijeme kada će Isus spustiti kadijonicu u nebeskom Svetištu i sljedeće riječi će biti izgovorene: “Tko čini nepravdu, neka čini još nepravdu; i tko je nečist, neka se još kalja; i tko je pravedan, neka još čini pravdu; i tko je svet, neka se još posvećuje!” (Otkrivenje 22:11)

Kako bi ostali stajati tijekom vremena nevolje, kada Isus više ne posreduje za svakoga od nas u nebeskom Svetištu, neophodno je Božjom milošću, da naši grijesi budu izbrisani krvlju Jaganjčevom. “Blagoslovjeni, kojima se oprostio bezakonja, i kojima se grijesi pokriše!” (Rimljanima 4:7).

“Oni muče svoje duše pred Bogom, ukazujući na svoje prošlo pokajanje za svoje mnoge grijehi i moleći se za Spasiteljevo obećanje: ‘Neka se uhvati za Moju snagu, da sklopi mir sa Mnom; i sklopit će mir sa Mnom.’ [Izaja 27:5.] Njihova vjera ne posustaje jer njihove molitve nisu odmah uslišane. Iako trpe najgoru tjeskobu, užas i nevolju, oni ne prestaju sa svojim zagovorima. Oni su se uhvatili za Božju snagu kao što je Jakov uhvatio anđela; a jezik njihovih duša je: ‘Neću Te pustiti, osim da me blagosloviš.’

“Da se Jakov nije ranije pokajao zbog svoga grijeha što je na prijevaru stekao pravo prvorodenja, Bog ne bi bio uslišio njegovu molitvu i ne bi milostivo sačuvalo njegov život. Tako bi i Božji narod u vrijeme nevolje bio nadvladan kad bi imao kakav nepriznati grijeh koji bi im došao na um dok se bore sa strahom i tjeskobom. Očaj bi im uništio vjeru i ne bi imali snage moliti Boga za oslobođenje. No iako su duboko svjesni svoje nedostojnosti, nemaju nikakvih tajnih krivica. Njihovi su grijesi otisli pred njima na sud i izbrisani su, pa ih se stoga ne mogu više ni sjetiti.

Sotona navodi mnoge da vjeruju kako će Bog prijeći preko njihove nevjernosti u manje važnim stvarima, ali u svom postupanju s Jakovom

Gospod pokazuje da ni u kom slučaju neće odobriti ni trpjeti zlo. Sotona će nadvladati sve koji pokušavaju opravdati ili prikriti svoje grijehi, dopuštajući da ostanu u nebeskim knjigama nepriznati i neoprošteni. Sto se smatraju pobožnjima i što je viši položaj koji zauzimaju, tim će teži biti njihov grijeh u Božjim očima i tim sigurnija pobjeda njihovog velikog neprijatelja. Oni koji odgađaju pripremu za Božji dan, neće to moći učiniti u vrijeme nevolje, niti će imati drugu priliku. Slučaj takvih ljudi je beznadan.

Kršćani po imenu, koji u posljednji strašan sukob uđu nespremni, u svom će očaju priznavati svoje grijehi s riječima velike tjeskobe, dok će se bezbožnici radovati njihovoj muci. Ta priznanja slična su priznanjima Ezava i Jude. Oni koji ih čine plaču zbog *posljedica* prijestupa, a ne zbog svoje krivice. Ne osjećaju nikakvo istinsko kajanje ni odvratnost prema grijehu. Priznaju svoj grijeh iz straha od kazne, ali - kao faraon nekada - opet bi se protivili Nebu kad bi kazne bile povučene.<sup>6</sup>

“Jakov se nije dao odbiti. Znao je da je Bog milosrdan i pozivao se na Njegovu milost. Ukažao je na svoju prošlu tugu i pokajanje zbog svojih nedjela, te naglašavao svoju molbu za izbavljenje iz Ezavove ruke. Tako se njegovo navaljivanje nastavilo cijelu noć. Dok je razmišljao o svojim greškama iz prošlosti, doveden je gotovo do očaja. Ali je znao da mora dobiti pomoć od Boga ili će propasti. Čvrsto je držao anđela i poticao svoju molbu bolnim, ozbiljnim kricima, sve dok nije pobijedio. Tako će biti i s pravednicima. Dok budu provjeravali događaje iz svoje prošlosti, njihove nade će gotovo potonuti. Međutim, kad shvate da se radi o životu i smrti, oni će revno zavapiti pred Bogom, pozivajući se na svoje žaljenje i ponizno pokajanje zbog mnogih grijeha iz prošlosti...

Tako će se njihove usrdne molbe prinositi Bogu dan i noć.<sup>7</sup>

Sada je vrijeme da se pomirimo s Bogom i da zamolimo oproštenje za svoje



grijehi. Sada je vrijeme da napustimo stvari koje nas sprječavaju za potpuno predanje Bogu.

## GUBITAK NAŠE ZEMALJSKE NARAVI

U posljednjem vremenu nevolje, sve zemaljsko – svaka posljednja vezanost za ovu zemlju – bit će uništena. U našem svakodnevnom kršćanskom hodu dok gledamo u Isusa, našeg prijatelja, našeg starijeg brata, našeg zagovornika, koji nam je sve u svemu, mi gubimo svoju privrženost zemaljskim stvarima. Stvari koje imamo ovdje samo su alati koji služe našim potrebama, potrebama drugih i djelu istine. Tražimo grad koji ima temelje, čiji je graditelj i tvorac Bog. Tako će i zadnja fizička vezanost za ovaj svijet nestati.

“Oni koji su suradnici s Bogom neće imati volje baviti se raznim sredstvima za zabavu; neće tražiti sreću i uživanje... Veliko djelo otkupljenja bit će njihovo prvo razmatranje. Jelo, piće i odijevanje, kuće i zemlje

„Vrijeme je da Božji narod radi kao nikada prije, jer zloča raste. Bogobojazni ljudi koji drže zapovijedi trebaju biti marljivi, ne samo u molitvi, već i u djelovanju; a ovo će istinu donijeti pred one koji je nikada nisu čuli.”

bit će sporedne stvari.”<sup>8</sup>

“U vrijeme nevolje kuće i imanja neće biti svetima ni od kakve koristi jer će morati pobjeći pred razbjesnjelom ruljom; u to vrijeme svoje imanje neće moći dati za unaprediranje djela sadašnje istine. Pokazano mi je da je Božja volja da se sveti oslobole svakog bremena prije nego što nastupi vrijeme nevolje i učine savez s Bogom na žrtvi. Ako svoj imetak polože na žrtvenik i ozbiljno budu pitali Boga što im je dužnost, On će ih poučiti kad bude potrebno da se oslobole tih stvari. Onda će u vrijeme nevolje biti slobodni i neće imati ništa što bi ih moglo sputavati.”<sup>9</sup>

“Sada je vrijeme da se upoznamo s Bogom stječući iskustva s Njegovim obećanjima. Anđeli zapisuju svaku ozbiljnu i iskrenu molitvu. Bolje je odreći se sebičnih zadovoljstava nego zanemariti zajednicu s Bogom.”<sup>10</sup>

„Jakovljev slučaj je i dokaz da Bog neće odbaciti one koji su bili prevareni, iskušani i navedeni na grijeh, ali su se obratili Bogu i iskreno pokajali. Dok Sotona nastoji uništiti te ljude, Bog šalje svoje anđele da ih tješe i zaštite u vrijeme opasnosti. Sotonini su napadi oštiri i odlučni, a njegove obmane strašne, ali Božje oko počiva nad Njegovim narodom, a Njegove uši čuju njihov jauk. Njihova je nevolja velika, a plamen ognjene peći kao da će ih progutati, no Bog će ih pročistiti kao što se zlato pročišćava u vatri. Božja ljubav prema Njegovoj djeci isto je tako snažna i nježna kao u dane njihova najvećeg blagostanja, ali je radi njih samih potrebno da prođu kroz ognjenu peć. Sve

što je zemaljsko u njima mora izgorjeti, kako bi se u njima mogao savršeno odraziti Kristov lik.”<sup>11</sup>

## VRIJEME BORBE ZAVRŠENO

Hvala Bogu da će vrijeme nevolje završiti kao što to divno sam Bog jamči. Kad “pravednici u svojoj duševnoj болi . . . vape Bogu danju i noću za izbavljenje iz ruku zlih koji ih okružuju,”<sup>12</sup> Bog čuje njihove molitve i preklinjanja, a glas Božji poput mnogih voda trese nebo i zemlju. Zgrade su potresene i uništene. “Živući sveci, njih 144 000, poznavali su i razumjeli glas, dok su zli mislili da je to grom i potres. Kad je Bog izgovorio vrijeme, izlio je na nas Duha Svetoga i naša su se lica obasjana slavom Božjom počela svijetliti, kao što je sjalo Mojsijevo kad je sišao s brda Sinaja.”<sup>13</sup>

Gospodnji glasnik dalje opisuje: “Tada sam čula pobjedonski poklič, glasan, muzikalni i jasan. Gledala sam društvo koje je malo prije bilo u takvoj nevolji i ropstvu. Njihovo zatočeništvo je gotovo. Sjajno ih je svjetlo obasjalo. Kako su tada prekrasno izgledali! Svi tragovi brige i umora su nestali, a zdravlje i ljepota vidjeli su se na svakom licu. Njihovi neprijatelji, pogani oko njih, padoše kao mrtvi; nisu mogli podnijeti svjetlost koja je obasjala izbavljenje, svete. Ovo svjetlo i slava ostali su na njima, sve dok se Isus nije video na oblacima nebeskim, a vjerna, prokušana družina se u trenu, u tren oka, promjenila iz slave u slavu. I otvorile se grobovi, i sveti izadoše, obućeni besmrtnošću, kličući: ‘Pobjeda nad smrću i grobom’, i zajedno sa živim svetima bijahu poneseni u susret

svome Gospodinu u zrak, dok su se glasni, melodični uzvici slave i pobjede čuli sa svakog besmrtnog jezika.”<sup>14</sup>

Braća i sestre, pred nama je prekrasna budućnost - ali krajnje je vrijeme da se pripremimo za oluju i vrijeme nevolje prije konačnog približavanja nebeskoj obali. Dok ispitujemo svoj život, jesmo li spremni suočiti se s ovim vremenom koje je pred nama? U ljubavi prema dušama oko nas, dajemo li ozbiljno posljednje upozorenje ljudima kako bismo trebali? Je li naša navika potpuno ovisiti o Bogu ili se oslanjamo na neka zemaljska sredstva? Možemo se osjećati krajnje nedostojnjima, ali ne bismo smjeli ostati neokajani; Isusova krv će izbrisati naše grijehu. Jeste li sada i svakog trenutka bili kod Isusa? Jeste li oprani u Janjetovoj krv? Slijedimo Janje, i dok svoje oči usmjeravamo na Isusa, naša vezanost za zemaljske stvari, stvari koje će tako brzo proći, izbjeglijet će u beznačajnost. Neka nam Bog pomogne da se pripremimo za vrijeme nevolje!

## Literatura:

<sup>1</sup> 1. Svedočanstvo, str. 309, 310.

<sup>2</sup> Put Kristu, str. 95.

<sup>3</sup> Biblijski komentari, 7, str. 948.

<sup>4</sup> The Ellen G. White 1888 Materials, str. 502, 503.

<sup>5</sup> Velika borba, str. 621, 622. [izdanje 1888.]

<sup>6</sup> Isto., str. 619, 620.

<sup>7</sup> Spiritual Gifts, vol. 3, str. 133.

<sup>8</sup> Daughters of God, str. 16.

<sup>9</sup> Rani spisi, str. 56, 57.

<sup>10</sup> Velika borba, str. 622. [izdanje 1888.]

<sup>11</sup> Isto., str. 621.

<sup>12</sup> The Story of Redemption, str. 97.

<sup>13</sup> Rani spisi, str. 14.

<sup>14</sup> Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, str. 178.



# 4 ISTINA U VRIJEME KRIZE

„Što je istina?“ (Ivan 18:38). Rimski pretor zaključio je da zatvorenik pred njim zna odgovor. No nažalost nije se potrudio čekati taj odgovor. Kakav gubitak, užasan gubitak (...) ostati u neznanju! Mogao je saznati! Utjelovljena Istina bila je tu pred njim, ali Poncije Pilat nije ju slijedio. Što je s nama? „A ne znaš...“ (Otkrivenje 3:17), govori nam danas Istarski Svjedok.

Najgora stvar za Pilata je bila ta što nije znao da se nalazi u životnoj krizi. Mislio je da je Isus u opasnosti, a ne on. Mislio je da je on sudac – da je dobro! Kakva ogromna prijevara! Vjerljivo ga je takav stav koštalo vječnog života. U tih nekoliko sati odlučio je svoju vječnu sudbinu. Upravo tamo, u njegovoj prisutnosti, prekriven skromnom

oblicjem zatvorenika stajao je „Put, Istina i Život“ (Ivan 14:6). Izgledao je kao zarobljenik, ali On je bio Osloboditelj. „U njemu bijaše život, i život bijaše svjetlo ljudima.“ (Ivan 1:4). Ali Pilatu je to posve promaklo! Nije znao.

Što biste vi učinili u toj situaciji? Biste li na bilo koji način tražili i slijedili istinu?

Usput, jeste li trenutno u krizi? Jesam li? Što ako, nesvesno, poput Pilata, pretpostavljamo da bi netko drugi mogao biti u opasnosti? Svima nama Gospod može reći: „Kad bi i ti barem u ovaj svoj dan saznao što je za tvoj mir! No sada je skriveno od očiju tvojih.“ (Luka 19:42).

Danas moramo znati, draga moja braćo! Sutra bi moglo biti prekasno! Moramo znati istinu

koja će nas oslobođiti. (Ivan 8:32.)

## NAJVJEĆA KRIZA – ISPRED NAS

Vladari i državnici, ljudi koji zauzimaju povjerljive položaje i ljudi s autoritetom, misaoni pripadnici svih društvenih slojeva, upravili su svoju pažnju na događaje koji se odigravaju oko njih... i shvaćaju da će se nešto veliko i odlučno uskoro dogoditi – da se svijet nalazi na pragu strahovite krize.<sup>1</sup>

Sukob koji je neposredno pred nama bit će najstrašniji ikada viđen.<sup>2</sup>

Uskoro će nastupiti 'vrijeme tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi' i bit će nam potrebno iskustvo koje sada nemamo, a

koje mnogi propuštaju steći. Često se dogodi da nam se nevolja koju očekujemo učini većom nego što zapravo jest, ali to nije slučaj s nevoljom koja je pred nama. Ni najživilja mašta ne može zamisliti veličinu te kušnje. U to vrijeme nevolje svaka duša mora stajati pred Bogom sama za sebe.<sup>3</sup>

Dobra vijest je da je Bog obećao i platio naše spasenje: „Jao! velik je taj dan, tako da mu nema sličnoga: to je doba Jakovljeve nevolje; ali će on biti spašen iz nje.“ (Jeremija 30:7) Kao što je Jakov pobijedio tu strašnu nevolju, mi također moramo pobijediti!

Jakov je pobijedio jer je bio ustrajan i odlučan. Njegova je pobjeda dokaz sile koju ima ustrajna molitva. Svi koji se oslanjaju na Božja obećanja kao što se on oslanjao, koji su ozbiljni i ustrajni kao što je to on bio, uspijet će kao što je i on uspio.<sup>4</sup>

Iako je Bog osigurao obilje za naše spasenje i platio beskrajnu cijenu za to, neće sva njegova djeca biti spašena. A ti? Što je sa mnom?

„Onaj tko nije spremjan odreći se samoga sebe, poniziti se pred Bogom te dugo i ozbiljno moliti za Njegov blagoslov, neće ga ni primiti. Kako malo ljudi zna što to znači boriti se s Bogom! Kako ih je malo stajalo pred Bogom u silnoj čežnji, ulazući sve snage svoga bića! Kad valovi očaja, što ih ni jedan jezik ne može opisati, zapljušnu molitelja, kako je malo onih koji se nepokolebljivom vjerom drže Božjih obećanja!“<sup>5</sup>

Strašno upozorenje! Neka nam Gospodin danas pomogne da se probudimo i spremimo!

## DRAGOCJENA ISTINA

Istina je dragocjena ako je razumijemo i prihvativmo. Donosi život, Božji život, koji nam je besplatno dan kroz plan spasenja, „život se javi, i vidjeli smo, i svjedočimo, i javljamo vam život vječni, koji bijaše u Oca, i javi se nama.“ (1. Ivanova 1:2). Poznavanje istine stavlja nas u privilegiran položaj; omogućeno nam je vidjeti cijelu sliku, razumjeti uzroke, projicirati ishode, donijeti ispravne odluke – i na kraju – uživati u ugodnim, poželjnim

rezultatima.

„Što je istina?“ pitao je Pilat prije 2000 godina, a danas je to pitanje aktualnije nego ikad! Sto bi se dogodilo da je odvojio vrijeme da sasluša? Možda bi čuo, poput Nikodema, izravan, šokantan, ali životni odgovor, otkrivajući mu spasenje njegove duše! Ali nije.

Sada je naše vrijeme! Zapitajmo se: „Želim li doista znati istinu o sebi, o svojoj duši?“ Ako smo uistinu gladni istine, bit ćemo zadovoljeni; to će za nas biti više od pravog znanja o stvarima ili načelima. Istina je Isus, Sin Božji i Sin čovječji. On ne samo da zna istinu o svemu, On JEST Istina. I više od toga, ako Ga prihvativimo, On je Evandelje, On je rješenje za svaku krizu, On je Spasenje koje nam se nudi: „Ja sam Put, Istina i Život.“ (Ivan 14:6)!

## LAŽ

Još od vremena stabla spoznaje dobra i zla prijevara je isprepletena s istinom. Ono što je jučer bilo označeno kao „lažna vijest“ sutra može postati „dokazana znanost“ i obrnuto, „jer na ulici je posrnula istina.“ (Izajija 59:14)

Od početka svoje pobune, Sotona je donio laž pomiješanu s malo istine. „On je lažac i otac laži.“ Hrabro laže da Bog ne kažnjava grijeh (Postanak 3:4) i „povika na sav glas“ da Bog ne može spasiti (2. Kraljevima 18.). Prihvaćanjem njegovih prijevara ljudska je priroda iskvarena i postala je nespojiva s istinom.

Mi, „imamo oči da vidimo, a ipak ne vidimo.“ (Ezekiel 12:2). U vrijeme krize ta je zasljepljenost još veća. U krizi smo pod stresom i skloni smo reagirati umjesto da se ponašamo mudro i promišljeno. Skloni smo biti prevareni svojim strahovima i osjećajima koji iskrivljuju stvarnost. Vidimo samo „divove“ i mi smo „u svojim očima kao skakavci“ (Brojevi 13:33). Stres za vrijeme krize oduzima nam vrijeme koje je potrebno za mirno promišljanje. Primorani smo brzo rješavati stvari, obaviti stvari - pobjeći! I u tom procesu istina se može izgubiti. Tek na kraju, nakon što se ohladimo i

kriza prođe, možemo razlučiti greške i prijevare, te jasnije sagledati istinu. Ponekad je ovo ispitivanje bolno i tužno. Otkrivamo da je istina bila drukčija nego što smo mislili i da smo postupili nerazumno. „Srce je prijevarno više od svega, i podlo je ono; tko da ga pronikne?“ (Jeremija 17:9)

Stoga za vrijeme krize rješenje ne trebamo tražiti u nama samima. Moramo ići na izvor istine! Počevši od početka, od prve istine, a najvažnija istina je:

## TKO JE BOG?

U početku Izraelci nisu poznavali „Boga svojih otaca“ pod imenom „JA SAM KOJI JESAM“ (Izlazak 3:14). Ali na Crvenom moru su Ga počeli upoznavati! Sada su vidjeli ostatke egipatskog ponosa i slave: leševe njihovih tlačitelja, koje su valovi donijeli duž obale. Vidjeli su Božju ruku kako briše egipatsku zemlju zbog svog tvrdoglavog protivljenja; vidjeli su Stup od oblaka i vatre, vidjeli su ogromne vodene zidove kako se pokoravaju Stvoriteljevom glasu! Vidjeli su Njegovu moćnu Ruku kako čudesno radi za njih! To je bila Istina otkrivena za njih: Veliki „JA JESAM“ bio je u njihovoj sredini, Otac pun ljubavi, željan pomoći, svemoguć! Vjerom su došli do spoznaje Gospoda. „Vjerom prijeđoše Crveno more kao po suhu.“ (Hebrejima 11:29).

Ovo je još dragocjenije! Gospod je „Istina“, On je „Život“ (Ivan 14:6)! On je Izvor samog života, sveg stvorenog. On je rješenje za svaku nevolju koju možemo zamisliti, On je „Put“ bijega kao i put pravednosti. On izjavljuje: „Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni“ (Ivan 14:6). On drži sve pod savršenom kontrolom i ne može se iznenaditi. Poznavajući Ga, primajući Ga, Njegova djeca dobivaju život i spasenje, jer poznavanje Njega je život vječni (Ivan 17:3). „Tko ima Sina ima život.“ (1. Ivanova 5:12). Ovo je istina!

„Poznavati Boga znači ljubiti ga.“<sup>6</sup> U vrijeme nevolje Ga vidimo jasnije; Njegova ljubav i spasonosna moć pokazuju se stvarnim. Gospod kaže: „I zazovi me

u dan nevolje: izbavit će te, a ti ćeš me slaviti.“ (Psalm 50:15).

### TKO SAM JA?

Druga važna istina u vrijeme krize je ona o nama samima, tko smo mi.

„U krizi se otkriva karakter.“<sup>7</sup> Petar je mislio da poznaje samoga sebe, ali u krizi tijekom Kristova uhićenja otkrio je sebe. Dok su mu riječi nijekanja još bile svježe na usnama, pogledao je Isusa. Ondje je vidio Isusa kao nikada prije - punog oprosta bez ikakve sjene prijekora.

„Preplavila ga je plima sjećanja. Spasiteljevo nježno milosrđe, njegova dobrota i trpljenje, njegova blagost i strpljivost prema njegovim zabludnjelim učenicima – sjećao se svega. (...) [Petar] je s užasom razmišljao o vlastitoj nezahvalnosti, laži, krivokletstvu.“<sup>8</sup> Poput Petra, gledajući Isusa možemo razumjeti našu potpunu nemoć i okrutnu zloču našeg srca. Bolno, ali spasenosno iskustvo!

To je otkriće koje nas dovodi, kao što se dogodilo s Petrom, do pokajanja i obraćenja. Poput njega, postajemo novo stvorenje, ali samo ako u potpunosti razumijemo svoje očajno stanje i gnušamo se sami sebe.

Daniel je napisao: „U tebe je, Gospodine, pravednost, a u nas stid na licu (...) jer sagriješimo protiv tebe. U Gospodina je, Boga našega, smilovanje i praštanje, premda se pobunismo protiv njega.“ (Danijel 9:7–9).

Apostol Pavao je priznao: „Jer znam, da dobro ne živi u meni, to jest u tijelu mojem.“ (Rimljanima 7:18). Dragocjeno, spasenosno razumijevanje!

U svjetlu Božjeg karaktera, priznajemo svoje pravo stanje: „Ja nesretni čovjek! Tko će me izbaviti od tijela smrti ove?“ (Rimljanima 7:24)?

„Ako tada zovneš, daje ti odgovor Gospod. Ako vikneš za pomoć, on će reći: ‘Evo me.’“ (Izaja 58:9)

### GOSPOD JE TU DA SPASI

„Gdje je sad Gospod?“ (2. Kraljevima 2:14.) Kad god neka duša u svojoj nemoći i očaju traži Gospoda, On odgovara: „Evo me!“ On želi biti s nama

u svakom trenutku, a još više u kriznim vremenima. On je tu da spasi „sa iscjeljenjem u svojim krilima.“ Ovo je sama bit Božjeg postojanja. „JA JESAM“ znači da je On svuda (Psalm 139); On je sa svakim svojim djetetom kojem treba pomoći. „Zaista, Gospod je na ovom mjestu, a ja ne znadoh!“ (Postanak 28:16), to je naša istina. Šest stoljeća prije Krista, u Babilonu, ispred užarene peći, tri mlada Židova uvjerljivo su izjavila. „Jer evo, Bog naš, kojega poštujemo, ima moć da nas izbavi iz peći ognjene užarene. On će nas, kralju, osloboediti iz tvoje ruke!“ (Daniel 3:17). To je bila istina! Ni kraljev bijes, niti gorući plamen, već dragi Isus, koji je bio tamo, hodajući slobodno s njima u toj vatri. Apostol Pavao potvrđuje: „Zato i može uvijek spasiti one, koji po njemu dolaze k Bogu.“ (Hebrejima 7:25). Trebamo li išta više od toga?

### MI SMO U VEĆINI!

Za vrijeme krize u Dotanu, dok su bili okruženi sirijskom vojskom, Elizej, Božji čovjek, objasnio je svom služi: „Ne boj se, jer onih, koji su na strani našoj, ima više, negoli onih, koji stoje na strani njihovo.“ (2. Kraljevima 6:16). Što je bila istina u toj krizi? Opkolili su ih Sirijci i nije bilo vidljivog načina za bijeg. Ali u stvarnosti su bili okruženi moćnim zaštitničkim vojskama nebeskih anđela. U opasnosti su zapravo bili Sirijci, a ne oni.

### BOG NE MOŽE SPASITI ONE KOJI SE PROTIVE

Još jedna svečana istina je da je „oblak bio zid tame za Egipćane, ali za Hebreje je bio izljev svjetlosti (...) koji je osvjetljivao put pred njima.“<sup>9</sup> „Bog se protivi oholima, a poniznima daje milost.“ (Jakov 4:6). On želi svima pomoći; On je platio spasenje za sve; ali On može spasiti samo one koji prihvate Njega i Njegovu milost!

Bila bi to strašna obmana namjerno nastaviti sa suprotstavljanjem Bogu, rugati se Njegovoj milosti, i očekivati da je u vrijeme krize On s nama! Sjetite se posljednje krize u životu kralja Šaula —

(1. Samuelova 15:22, 23), i u životu Jude Iškariota (Matej 27:3–5). Istina je da Gospod, u svojoj strpljivosti, često odgađa izvršenje pravde koju smo zaslužili našim izborima, ali taj put protivljenja, pobune, duhovne mlakosti, ako ga ustrajno slijedimo, sigurno će nas dovesti do uništenja! „Jer sam zvao, a vi ste se nećkali (...) Jer ste u vjetar bacali svaki savjet moj, niste htjeli ništa znati za opomenu moju: Zato ću se i ja smijati nesreći vašoj (...) Tada će me zvati, ali se ja neću odazvati; tražit će me, ali me neće naći.“ (Izreke 1:24–28).

### MALO IH JE KOJI ĆE NADVLADATI

„Ali malo će onih koji sada isповijedaju istinu biti njome posvećeni i spašeni,<sup>10</sup> „jer je mnogo zvanih, ali malo odabranih“ (Matej 20:16). Samo su „dvojica odraslih od goleme vojske koja je napustila Egipt ušla u zemlju Kanaan. Njihova su mrtva tijela bila razbacana po pustinji zbog njihovih prijestupa.“<sup>11</sup>

„Oni koji odgađaju pripremu za Božji dan ne mogu se pripremiti tijekom vremena nevolje, niti u bilo kojem kasnijem trenutku. Slučaj svih takvih je beznadan.“<sup>12</sup> Ovo će biti najboljina činjenica za srce našeg dragog Spasitelja! Za mnoge će njegova beskrajna žrtva biti uzaludna!

### NAŠ DIO: VJERUJTE! (vidjeti „Nevidljivog“)

Apostol Pavao, čiji je život bio neprestana kriza (vidi 2. Korinčanima 11:23–29) dao nam je ključ: „Nama, koji ne gledamo na ovo, što se vidi, nego na ono, što se ne vidi, jer je ovo, što se vidi, za vrijeme, a ono, što se ne vidi, vječno.“ (2. Korinčanima 4:18).

„Vjerom [Mojsije] ostavi Egipt, (...) jer je ustrajao, kao da bi video Nevidljivoga.“ (Hebrejima 11:27). Drugim riječima, „vidjeti“ Njega znači vjerovati u Njega, u sve što On radi i što On jest! „A pravednik moj živjet će od vjere.“ (Hebrejima 10:38). Vjera je „suština“ (konkretna

stvarnost, sigurnost) onoga čemu se nadamo, dokaz stvari koje se ne vide (Hebrejima 11:1). Vjerom ga primamo (Ivan 1:12), vjerom zadobivamo Njegovu pravednost (Filipljanima 3:9), vjerom se preobražavamo (2. Korinčanima 3:18) i vjerom se spašavamo (Efežanima 2:8).

Odvratimo oči od svega što neprijatelj stavlja pred nas! Neka ljudi govore što god žele. Imamo daleko sjajniju viziju za promatranje: gledajmo dragog Isusa - ISTINU, nevidljivog Moćnog Zapovjednika Svetimira, sa svim Stvorenjima pred Njegovim nogama, spremnog iscijeliti i spasiti! „Jednom kad se pogled usmjeri na Njega, život pronalazi svoje središte. (...) Dužnost postaje užitak, a žrtva zadovoljstvo. Slaviti Krista, postati poput Njega, raditi za Njega, najveća je životna ambicija i najveća radost.“<sup>13</sup>

Kao i za vrijeme krize na Crvenom moru „kršćanski život je mnogo puta pritisnut opasnošću, a dužnost je naizgled nemoguće obaviti. Mašta slika prizore propasti, ropstva ili smrti koja slijedi. Ipak, Božji glas jasno kaže: ‘Pođite naprijed!’ Mi trebamo poslušati ovu zapovijest, premda naše oči ne mogu vidjeti kroz tamu a oko stopala osjećamo hladne valove.“<sup>14</sup>

Po vjeri u Njega omogućeno nam je da budemo poslušni. „Vjera djeluje ljubavlju i čisti dušu, a s njom dolazi i odgovarajuća poslušnost, vjerno izvršavanje Kristovih riječi.“<sup>15</sup>

Dakle, gledajte u Njega, „najvećeg među deset tisuća“!

### PISANO JE

U pisanoj Božjoj Riječi mi ‘vidimo’ i ‘spoznajemo’ našeg Spasitelja, kao i stvarnost vlastite slabosti. Krist je pobijedio riječima „pisano je“ (Matej 4:4, 7, 10). Nije raspravljao s neprijateljem; „Ne bi pregovarao s iskušenjem.“<sup>16</sup> Neka nam Gospodin pomogne da činimo isto. „Kad vas napadne kušnja, ne gledajte na okolnosti ili vlastitu slabost, već na snagu riječi. Sva Njegova snaga je tvoja.“<sup>17</sup>

„Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja

izlazi iz usta Božjih“. Često Kristov sljedbenik dospijeva tamo gdje ne može služiti Bogu i nastaviti sa svojim svjetovnim pothvatima. Možda se čini da će poslušnost nekom jasnom Božjem zahtjevu lišiti čovjeka osnovnih sredstava. Sotona će ga navoditi da povjeruje kako mora žrtvovati osvijedočenja svoje savjesti. Međutim, jedino što postoji na ovom svijetu na što se možemo osloniti jest Božja Riječ. ‘Zato najprije tražite kraljevstvo Božje i njegovu pravednost, a to će vam se nadodati!‘ (Matej 6:33) Čak i u ovom životu nije za naše dobro odvojiti se od volje našeg nebeskog Oca. Kad usvojimo silu Njegove Riječi, nećemo slijediti Sotonine prijedloge da bismo dobili hranu ili spasili svoje živote. Naše jedino pitanje bit će: Što je Božja zapovijed? I koja su Njegova obećanja? Znajući ovo, mi ćemo poslušati prvo i imati povjerenja u drugo.“<sup>18</sup>

### BUDI MIRAN

Okruženi planinama, zaustavljeni morem ispred njih i pritisnuti s leđa egipatskom vojskom, Izraelci, nenaoružani, nisu mogli vidjeti ništa osim neizbjježne smrti. Vjerom je Mojsije, vidjevši Gospoda među njima, rekao: „Gospod će se boriti za vas. Vi možete biti posve mirni.“ (Izrazak 14:14). „Pobjeda pripada Gospodu.“ (Izreke 21:31). „Budi miran“ – i njima i nama je ovo doista jedna od najtežih vježbi vjere! Poštujmo Gospoda potpunim povjerenjem u Njega, kao istiniti narod odmora (shabbath na hebrejskom znači odmor) i pripremimo se!

### NEMA MJESTA OBESHRABRENU

Isus kaže: „U svijetu imate tjeskobu; ali se radujte: Ja sam nadvladao svijet!“ (Ivan 16:33). Krist nije pao, niti se obeshrabrio. Kao što je On pobijedio, možemo i mi pobijediti. Njegova nam je milost dovoljna i Njegova se moć usavršuje u slabosti. Recimo s apostolom Pavlom „Sve mogu u Kristu koji mi daje snagu.“ (Filipljanima 4:13). Pouzdajući se u Njega, postali smo „više no

“Svi koji se oslanjaju na Božja obećanja kao što se on [Jakov] oslanja, i budu ozbiljni i uporni kao što je on bio, uspijet će kao što je i on uspio.“

### DRŽITE SE NJEGA I USPJET ĆETE!

Močni Osvajač osigurao je pobjedu! Moramo se samo pokoriti Njegovoj volji - i „ako je Bog za nas, tko će protiv nas?“ (Rimljanima 8:31).

U noći posljednje žestoke krize, Sunce Pravde će izaći, a Njegov narod će biti podignut s Njim u slavi, pročišćen, sjajan, odražavajući ljepotu svog Otkupitelja! Najveća istina da je „Bog ljubav“ odzvanjat će u svakom Božjem stvorenju! Neka nam Gospodin pomogne da surađujemo s Njim, da Mu dopustimo da nas u potpunosti spasi, da hodamo s Njim svakodnevno dok vjera ne izbijedi u slavi, kada će nas primiti u nebeske dvore! Amen.

### Literatura:

<sup>1</sup> Odgoj, str. 179. [podebljivanje dodano]

<sup>2</sup> Svjedočanstvo sv. 6, str. 407.

<sup>3</sup> Velika borba, str. 622. [podebljivanje dodano]

<sup>4</sup> Isto., str. 621.

<sup>5</sup> Isto.

<sup>6</sup> Želja vjekova, str. 22.

<sup>7</sup> Kristove priče, str. 412.

<sup>8</sup> Želja vjekova, str. 713.

<sup>9</sup> Patrijarsi i proroci, str. 290.

<sup>10</sup> Svjedočanstvo sv. 1, str. 608.

<sup>11</sup> Isto., str. 609.

<sup>12</sup> Velika borba, str. 620.

<sup>13</sup> Odgoj, str. 296.

<sup>14</sup> Patrijarsi i proroci, str. 290.

<sup>15</sup> Poruka mladima, str. 200.

<sup>16</sup> Želja vjekova, str. 120.

<sup>17</sup> Isto., str. 123.

<sup>18</sup> Isto., str. 121.



 PETAK, 9. PROSINCA 2022.

Manuel Henda

5

## PROPADAJUĆI SVIJET

U kojem vremenskom razdoblju živimo danas?

„U dane Martina Luthera bilo je ljudi koji bi došli k njemu i rekli: „Mi ne želimo tvoju Bibliju, mi želimo Duh.“ Martin Luther im je rekao: „Udarit će vaš duh po oholosti“ Koliko god da su velika njihova pretvaranje, oni nisu djeca Božja.“<sup>1</sup>

U prošlosti, istinoljubivi vjernici smatrali su nemogućim biti povezani s Rimom, sustavom koji naučava zabludu. Usprkos opasnosti po život i gubitak imanja mnogi su bili hrabri i ostali odvojeni boreći se za istinu. Biblijska istina im je bila dragocjenija od bogatstva, časti pa čak i od života. Oni nisu mogli podnijeti da istina bude zakopana pod masom

praznovjerja i lažljive sofistike (izvrтанje istine i donošenje lažnih zaključaka).

Reformatori su uzeli Božju riječ u svoje ruke i podigli mjerilo istine pred ljudima, hrabro objavljajući što im je Gospod objavio kroz pažljivo proučavanje Biblije. Mnogi su podnijeli najokrutniju smrt zbog svoje vjernosti Bogu, ali su Kristovom krvlju zadobili slobodu i povlastice za nas. Nažalost, sada mnogi koji tvrde da su protestanti, spremno se predaju sili zla.

Prisjetimo se 95 teza Martina Luthera koje su nekoć odzvanjale brdima i dolinama te kao potres uzdrmala Europu. Ovaj hrabri čovjek pozvao je duhovnu vojsku plemenitih Kristovih sljedbenika

te se istina koju su branili nije mogla ušutkati ni plamenom, mučenjem, tamnicom ili smrću. Pa čak i danas, preostali glasovi ove plemenite vojske mučenika razotkrivaju rimsку moć i otpadništvo od istine, ‘tajnu bezakonja’ koju je Pavao prorekao, koja će se pojačati u posljednjim danima.

„A što se tiče dolaska Gospodina našega Isusa Krista i našeg okupljanja oko Njega, molimo vas, braće, da se brzo ne pokolebate u svojem umu niti uznemirite ni nekim duhom ni nekom riječju ni nekom tobože našom poslanicom, kao da je već tu dan Kristov. Neka vas nitko ne zavede ni na koji način; jer taj dan neće doći ako najprije ne dođe otpad i otkrije se Čovjek

grijeha, Sin propasti, koji se protivi i uzdiže sebe iznad svega što se zove Bog ili svetinja, tako da i u hram Božji kao Bog sjedne praveći se da je Bog. Ne sjećate li se da sam vam to govorio još dok sam bio kod vas? I sada znate što ga zadržava da se otkrije u svoje vrijeme. Jer tajna bezakonja već je na djelu...“ (2. Solunjanima 2:1-7)

### ISTINA RAZVODNJENA

Kada se prva crkva izopačila, udaljivši se od jednostavnosti evanđelja i prihvativši plaćene obrede i običaje, izgubila je Duh i silu Božju, a kako bi upravljala savješću ljudi, tražila je podršku svjetovne vlasti. Tako je nastalo papstvo, crkva koja je upravljala državnom moći i koristila je za vlastite ciljeve, posebno u kažnjavanju takozvanog „krivovjerja“.

Svaki put kad je crkva zadobila svjetovnu vlast, koristila ju je da kazni neslaganje s njezinim doktrinama. Protestantske crkve koje su išle stopama Rima stvarajući savez sa svjetovnim silama, pokazivale su sličnu želju da ograniče slobodu savjesti. Primjer za to je dugogodišnji progon neistomišljenika od strane Engleske crkve. Tijekom šesnaestog i sedamnaestog stoljeća tisuće nekonformističkih propovjednika bili su prisiljeni napustiti svoje crkve, a mnogi, i pastori i laici, bili su podvrgnuti novčanoj kazni, zatvoru i mučeništvu.

„Otpad je naveo prvu kršćansku crkvu da potraži pomoć civilnih vlasti, a to je otvorilo put razvoju papinstva - Zvijeri. Apostol Pavao rekao je da će doći „otpad“ i da će se pojaviti „čovjek grijeha.“ (2. Solunjanima 2:3). Otpad u crkvi pripremit će, dakle, put za kip Zvijeri.

Biblia kaže da će prije Gospodnjeg dolaska vladati stanje vjerskog opadanja nalik onome u prvim stoljećima. „U posljednje će doba nastati teška vremena, jer će ljudi biti samoživi, lakomi, umišljeni, oholi, psovači, nepokorni roditeljima, nezahvalni, bezvjernici, bez ljubavi, nepomirljivi, klevetnici,

razuzdani, neotesani, neprijatelji dobra, izdajnici, naprasiti, bahati, ljubitelji požude umjesto ljubitelji Boga. Oni će sačuvati vanjski oblik pobožnosti iako su se odrekli njezine sile.“ (2. Timoteju 3:1-5). „Duh izričito veli da će u posljednja vremena neki otpasti od vjere i pristati uz prijevarne duhove i đavolske nauke.“ (1. Timoteju 4:1). Sotona će raditi „popraćen svakovrsnim silnim djelima, varavim čudesnim znakovima i svakovrsnim pokvarenim zavođenjem.“ A svi oni koji „nisu prihvatali ljubav prema istini da bi se tako spasili“, bit će prepušteni sami sebi da prime „djelotvornu zabludu da vjeruju laži.“ (2. Solunjanima 2:9-11). Kad se dostigne to stanje bezbožnosti, nastupit će iste posljedice kao i u prvim stoljećima.

Velike razlike u vjerovanju različitih protestantskih crkava mnogi smatraju najjačim dokazom da napor da se postigne vjersko jedinstvo nikada neće polučiti uspjeh. Pa ipak, u protestantskim crkvama godinama jača želja da se ujedine na temelju načela koja su im zajednička. Da bi se postiglo to jedinstvo, moraju se odbaciti sve vjerske postavke u kojima se svi ne slažu, ma kako one bile značajne s biblijskog gledišta.<sup>2</sup>

### USPOSTAVLJANJE LIKA ZVJERI

Ivan u Otkrivenju opisuje: „I vidješ drugu Zvijer gdje uzlazi iz zemlje; i imaše dva roga poput jaganjca, a govoraše kao Zmaj. I ona vrši svu vlast one prve Zvijeri pred njom i čini da se zemlja i oni koji žive na njoj poklone prvoj Zvijeri, kojoj ono bijaše izlječena njezina smrtna rana. I ona čini znake velike: čini pred ljudima da i organj silazi s neba na zemlju. I zavodi one što žive na zemlji zbog znakova koje joj je dano učiniti pred Zvijeri, govoreći onima što stanuju na zemlji da načine lik Zvijeri koja imaše ranu od mača i oživje. I bî joj dano dati dah liku Zvijeri, tako da i progovori lik Zvijeri i učini da tko god se ne pokloni liku Zvijeri bude ubijen.“ (Otkrivenje 16:13, 14).

„Učenja tih vjerskih vođa otvorila su vrata nevjerstvu, spiritizmu i kršenju svetoga Božjeg Zakona, i na njima leži užasna odgovornost za bezakonje koje vlada u kršćanskom svijetu.

Pa ipak, upravo te vođe iznose tvrdnju da se pokvarenost koja se naglo širi treba pripisati oskrvruću takozvane „kršćanske subote“, te da bi prisilno nametanje svetkovanja nedjelje uvelike poboljšalo

13:11-15)

Lik Zvijeri nastaje prije nego što se zatvore vrata kušnje. Ova druga zvijer u Otkrivenju 13. koristi sav autoritet prve zvijeri u svojoj prisutnosti i navodi Zemlju i njezine stanovnike da štuju prvu zvijer, čija je smrtonosna rana zacilijena. „I čini da im se svima — i malima i velikima, i bogatima i siromašnima, i robovima — dade žig na njihovu desnu ruku ili na čela njihova, te da nitko ne može ništa kupiti ili prodati osim onoga koji ima žig ili ime Zvijeri ili broj imena njezina.“ (Otkrivenje 13:16, 17)

Ovo je posljednji test kroz koji će, pozvan iz Babilona, Božji narod morati proći prije nego što bude zapečaćen. Svi koji pokažu svoju odanost Bogu poštujući njegov zakon i odbijajući prihvati lažnu subotu, stavljaju se pod zastavu Jahve Gospoda, i primaju pečat živoga Boga. Nasuprot tome, oni koji se odreknu istine nebeskog porijekla i prihvate nedjelju (prvi dan u tjednu poganskog boga sunca) umjesto subote (sedmi dan — Božji sveti dan odmora ustanovljen pri stvaranju) dobit će žig Zvijeri.

### TROSTRUKI SAVEZ

Otkrivenje dalje opisuje: „I vidješ iz usta Zmajevih i iz usta Zvijerinjih i iz usta Lažnoga proroka izadoše tri nečista duha, nalik žabama. To su naime duhovi zloduhâ što čine znakove, koji odlaze po kraljeve zemlje i svega svijeta da ih skupe na boj za onaj veliki dan Boga Svemogućega.“ (Otkrivenje 16:13, 14).

„Učenja tih vjerskih vođa otvorila su vrata nevjerstvu, spiritizmu i kršenju svetoga Božjeg Zakona, i na njima leži užasna odgovornost za bezakonje koje vlada u kršćanskom svijetu.

Pa ipak, upravo te vođe iznose tvrdnju da se pokvarenost koja se naglo širi treba pripisati oskrvruću takozvane „kršćanske subote“, te da bi prisilno nametanje svetkovanja nedjelje uvelike poboljšalo

**Sad nije vrijeme za proučavanje običaja svijeta; umjesto toga naš bi fokus trebao biti na spoznaji Božje volje, kako bi vidjeli što nas uči Sveti pismo, a zatim i hodili u skladu sa svjetлом koje nam Bog daje. Naše sklonosti, navike i postupci ne bi trebali imati prioritet. Riječ Božja treba biti naše pravilo.**

moral društva. Ta se tvrdnja osobito ističe u Americi gdje se učenje o pravoj suboti najviše propovijedalo. Tu se promicanje umjerenosti i trezvenosti, jedna od najistaknutijih i najvažnijih moralnih reforma, često združuje s pokretom za svetkovanje nedjelje, pa se zagovornici nedjelje predstavljaju kao promicatelji najviših interesa društva, a one koji se ne žele udružiti s njima proglašavaju neprijateljima umjerenosti i reforme. No sama činjenica da se pokret koji nastoji ustoličiti zabludu povezuje s djelom koje je inače samo po sebi dobro, nije dokaz u prilog zabludi. Otvor se može prikriti izmješa li se sa zdravom hranom, no time se neće promijeniti njegova priroda. Naprotiv, postat će još opasniji jer ćemo ga uzeti nesvesno. Jedno je od sotonih lukavstava da laž pomiješa upravo s toliko istine koliko je potrebno da bi laž izgledala uvjerljiva. Vode nedjeljnog pokreta mogu zastupati reforme potrebne ljudima i načela koja su u skladu s Biblijom, ali sve dok se s njima povezuju i zahtjevi suprotni Božjem zakonu, Božje se sluge ne mogu sjediniti s takvim vodama. Jer, odbacivanje Božjeg Zakona radi ljudskih propisa ničim se ne može opravdati.

Rim, protestanti i svjetovnjaci zajedno će prihvati ovaj oblik pobožnosti bez sile te će u ovom savezu vidjeti veličanstveno uvođenje dugo očekivanog milenija.

#### U ŽARIŠTU PROGONSTVA OD PROTESTANATA I KATOLIKA

Isus je unaprijed upozorio svoje sljedbenike: "No čuvajte se ljudi; jer predavat će vas vijećima i po svojim će vas sinagogama bičevati. A i pred upravitelje i kraljeve vodit će vas

stvara vezu prijateljstva s Rimom. Protestantni Sjedinjenih Američkih Država bit će prvi koji će pružiti ruku preko ponora da bi prihvatali ruku spiritizma i ruku rimske vlasti. Pod utjecajem toga trostrukog saveza, ta će zemlja krenuti stopama Rima, gazeći prava savjesti."<sup>3</sup>

Dekretom koji za cilj ima nametnuti papinsku instituciju protivnu Božjem zakonu, nečisti duh otpadničkog protestantizma jednom se rukom hvata za rimsku vlast, a drugom za spiritizam. Pod utjecajem ovog saveza, Sjedinjene Američke Države potaknute su odbaciti sva načela svog Ustava koji ju je učinio protestantskom i republikanskom državom, i umjesto toga usvojiti mjere za širenje pogrešaka i laži papinstva. Kad se ovo bude zbivalo, možemo znati da je trenutak Sotonine općaravajuće moći blizu te da će kraj uskoro nastupiti.

Kad glavne crkve Sjedinjenih država, ujedinjene u zajedničkim točkama doktrine, budu utjecale na svjetovnu vlast da nametne njihove uredbe i da podupre njihove institucije, tada će protestantska Amerika postati slika Rimske hijerarhije te će nametanje građanskih kazni protiv neistomišljenika biti neizbjježno. "A i svi koji hoće pobožno živjeti u Kristu Isusu, bit će proganjeni." (2. Timoteju 3:12)

#### NAŠA DUBOKA POTREBA ZA REFORMOM

Približavamo se kraju zemaljske povijesti i sad nije vrijeme za proučavanje običaja svijeta; umjesto toga naš bi fokus trebao biti na spoznaji Božje volje, kako bi vidjeli što nas uči Sveti pismo, a zatim i

zbog mene — za svjedočanstvo njima i paganima. I kad vas budu predavali, ne brinite se kako ćete ili što govoriti, jer dat će vam se u onaj čas što ćete govoriti. Jer niste vi ti koji govore, nego je Duh Oca vašega onaj koji govor u vama. A brat će brata predavati na smrt, i otac dijete; i ustajat će djeca na roditelje i ubijati ih. I svi će vas mrziti zbog imena mojega. Ali tko ustraje do svršetka, taj će se spasiti." (Matej 10:17–22)

Progon protestanata od strane Rima, zbog kojeg je Kristova religija bila gotova uništena, razvit će se u punoj sili kad se protestantizam i papstvo sjedine.

Kad glavne crkve Sjedinjenih država, ujedinjene u zajedničkim točkama doktrine, budu utjecale na svjetovnu vlast da nametne njihove uredbe i da podupre njihove institucije, tada će protestantska Amerika postati slika Rimske hijerarhije te će nametanje građanskih kazni protiv neistomišljenika biti neizbjježno. "A i svi koji hoće pobožno živjeti u Kristu Isusu, bit će proganjeni." (2. Timoteju 3:12)

hodili u skladu sa svjetлом koje nam Bog daje. Naše sklonosti, navike i postupci ne bi trebali imati prioritet. Riječ Božja treba biti naše pravilo.

"Kako će mladići čistiti put svoj? Držeći riječ tvoju. Svim srcem svojim tebe sam tražio: ne daj da zastranim od zapovijedi tvojih! U srce sam svoje tvoju pohranio riječ, da protiv tebe ne sagriješim." (Psalam 119:9–11)

Nema potrebe da budemo duhovni patuljci ako neprekidno vježbamo svoje duhovne sposobnosti. Sama molitva za ovo ili ono ne zadovoljava potrebe ovog slučaja. Moramo naviknuti naš um da se intenzivno usredotočuje na duhovne stvari.

„Nikakve dakle sada osude onima koji su u Kristu Isusu, koji ne hode po tijelu, nego po Duhu. Jer zakon Duha života u Kristu Isusu oslobodi me od zakona grijeha i smrti. Jer što je bilo nemoguće Zakonu, u čemu je po tijelu bio nemocan, Bog je učinio poslavši Sina svojega u obliju grješnoga tijela, te za grijeh osudio grijeh u tijelu da se pravednost Zakona ispuni u nama koji ne hodimo po tijelu, nego po Duhu. Jer oni koji su po tijelu teže za onim što je od tijela, a oni po Duhu za onim što je od Duha. Naime, težnja tijela je smrt, a težnja Duha život i mir. Jer težnja tijela je neprijateljstvo prema Bogu; Zakon se naime Božjemu ne pokorava, jer se ni ne može. Oni pak koji su u tijelu ne mogu ugrediti Bogu. A vi niste u tijelu, nego u Duhu,

ako doista Duh Božji prebiva u vama. A ako tko nema Duha Kristova, taj nije njegov. No ako Krist jest u vama, tijelo je, doduše, mrtvo zbog grijeha, ali Duh je život zbog pravednosti. Ako li Duh Onoga koji uskrisi Isusa od mrtvih prebiva u vama, Onaj koji Krista uskrisi od mrtvih oživit će i vaša smrtna tijela po Duhu svojemu koji prebiva u vama. Dakle, braćo, dužnici smo, ali ne tijelu da po tijelu živimo. Jer ako po tijelu živate, umrijeti vam je; ako pak Duhom usmrćujete djela tijela, živjet ćete." (Rimljani 8:1–13)

Vježbanje gradi snagu i vitalnost. Mnogi se kršćani nalaze na putu da izgube oba svijeta. Biti polovičan i polusvjetovni kršćanin ne čini čovjeka djelomično spašenim, već potpuno izgubljenim.

#### ZAKLJUČAK

Trebamo se odreći svega što nas udaljava od Boga.

„Mamon je idol mnogih. Ljubav prema novcu, želja za bogatstvom, zlatni je lanac koji ih veže uz Sotenu. Drugi obožavaju ugled i svjetovnu čast. Život ispunjen sebičnom dokolicom i neopterećen odgovornostima idol je trećih. Ali, ovi se ropski okovi moraju raskinuti. Ne možemo polovično pripadati Gospodu, a polovično svijetu. Mi nismo Božja djeca ako to nismo potpuno.”<sup>4</sup>

„Težnje za dobrotom i svetošću su dobre same po sebi; ali, ako se zaustavite samo na

njima, neće vam biti ni od kakve koristi. Mnogi će biti izgubljeni iako žele i čeznu da budu kršćani. Oni nisu došli dotle da svoju volju pokore Bogu. Zato sada i ne odlučuju da budu kršćani.”<sup>5</sup>

Iskoristimo vrijeme prije nego što završi vrijeme kušnje! Nemamo ni trenutka za gubljenje. Kraj je blizu. Uskoro će putevi komunikacije dostupne za prenošenje istine biti okružene opasnostima s desne i s lijeve strane. Ovo će se činiti radi ometanja puta Gospodnjim glasnicima kako ne bi mogli postići ono što sad još uvijek mogu. Moramo nastaviti s našim radom. Sile tame djeluju snažnom moći koja dolazi odozdo, a prikriveni koraci Zloga nastoje prestići one koji sada spavaju.

Sada imamo opomene koje možemo prenositi i brzo obaviti posao koji nam je dodijeljen. Uskoro će biti teže nego što možemo zamisliti. Neka nam Gospodin pomogne da ostanemo na strani pravde, radeći s pogledom uprtim u Isusa, našeg Vođu, te strpljivo i ustrajno ići do pobjede!

#### Literatura:

<sup>1</sup> Sermons and Talks, vol. 1, str. 22.

<sup>2</sup> Velika borba [izdanje 1888.], str. 443, 444.  
[naglasak autora]

<sup>3</sup> Isto., str. 587, 588.

<sup>4</sup> Put Kristu, str. 44.

<sup>5</sup> Isto., str. 47, 48.





SUBOTA, 10. PROSINCA 2022.

Peter D. Lausevic

6

## VJERA NADVLADAVA STRAH

Razmišljajući o nadolazećoj oliji, često ju stavljamo u kontekst drugog Kristova dolaska. Naše želje, naše nade, naš zanos, sve je usredotočeno na tu blaženu nadu u dolazak našeg Gospoda i Spasitelja. Ali što mi zapravo priželjkujemo kad govorimo o Isusovom dolasku? Kad kažemo da trebamo ubrzati drugi dolazak pravog Mesije, to podrazumijeva i neke događaje koji nisu tako slavni kao što je sami drugi dolazak. Biblija nas podsjeća na teška vremena koja će se dogoditi prije tog dana.

„Jao vama koji žudite za danom Gospodnjim! Kakav će vama biti taj dan Gospodnji? Bit će to tama, a ne svjetlost. Bit će, kao kad tko bježi od lava, a nabasa na medvjeda. On možda umakne u svoju kuću i nasloni se rukom

svojom na zid, ali ga tada ujede zmija.“ (Amos 5:18, 19).

Posljednju oliju ne treba olako shvatiti. Isus opisuje strašne stvari koje će se odviti, nešto što je potpuno izvan našeg poimanja sada dok se ti događaji još nisu dogodili. „Tada im govoraše: ‘Ustat će narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva. I bit će velikih potresa na raznim mjestima, i gladi, i pošasti. I bit će strahota i velikih znakova s neba. No prije svega toga dizat će na vas ruke svoje, progoniti vas i predavati u sinagoge i tamnice, odvoditi pred kraljeve i upravitelje zbog imena mojega’“. (Luka 21:10–12).

Unatoč našoj najmarljivoj pripremi, što će se dogoditi kada se ove scene doista i obistine? „Često se dogodi da nam se

nevola koju očekujemo učini većom nego što zapravo jest, ali to nije slučaj s nevoljom koja je pred nama. Ni najživlja mašta ne može zamisliti veličinu te kušnje.“<sup>1</sup> Okusili smo dio toga za vrijeme covid pandemije. Kad ovo budete čitali, moguće je da je korona kriza već prošla. S druge strane, ona bjesni već više od dvije godine i ne pokazuje znakove jenjavanja — nego neprestano mutira. To je kao da bježite od opasnog lava samo da biste naletjeli na medvjeda. I u zadnjem trenutku bijega, zatvarate vrata obližnje kuće i spuštate ruke na zid i u tom trenutku vas ugrize zmija.

Od početka veljače ove godine bilo je gotovo 390 milijuna potvrđenih slučajeva korone diljem svijeta s gotovo 1,5%

Ono što je još zloslutnije jest da, prema Centrima za kontrolu bolesti SAD-a, ukupan broj smrtnih slučajeva u stalnom je porastu od 2000. godine kada je počeo s približno 2.4 milijuna, a do 2019. prije dolaska Covida iznosio je gotovo 2.9 milijuna.

Istina je da je populacija također rasla tijekom tog vremena i od 2000. do 2009. postotak umrlih u odnosu na ukupno stanovništvo zapravo se smanjio s oko 0.85% na 0.79%. Onda se 2010. godine nešto dogodilo i ponovno je postotak bio u stalnom rastu sve dok 2019. nije dosegao 0.87%. U 2020. godini ukupan broj umrlih dosegao je nevjerojatnih 3.4 milijuna ili 1% stanovništva.

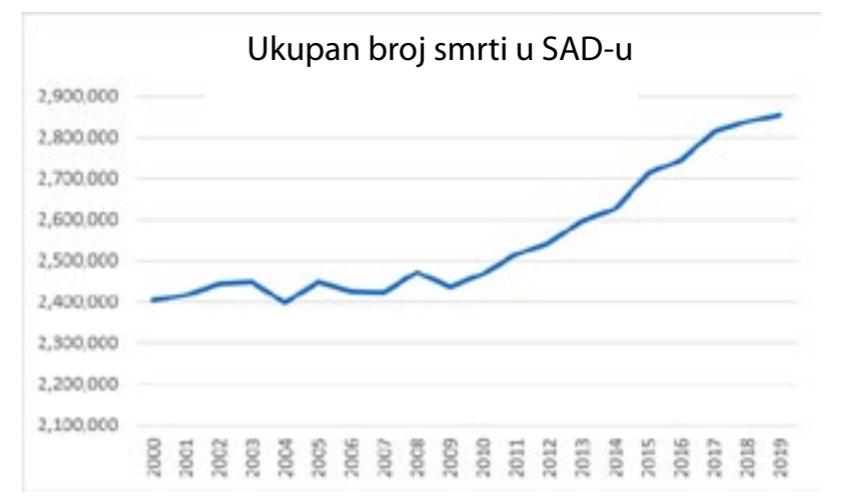
umrlih od te bolesti (iako osobno znam nekoliko slučajeva gdje je osoba već bila na samrti te smo očekivali njezinu smrt svakog trenutka i onda je dobila koronu te se njena smrt uračunala u ovu statistiku.). Ali to još uvijek pokazuje ozbiljnost ove bolesti i situacija postaje osobnija kada netko od vaše uže obitelji ili prijatelja premire.

Ako živate u mjestu koje je zahvaćeno bolešću, bit će zaokupljeni vijestima o toj bolesti. Ako živate u mjestu koje je razoren ratom - a takvih mesta ima puno na ovom planetu u ovom trenutku - niste toliko zabrinuti zbog pandemije koliko zbog vojnih aktivnosti. Kada živate na mjestu gdje se upravo dogodila prirodna katastrofa, brinete se hoćete li pronaći sklonište. A ako ste u mjestu koje je zahvaćeno sušom, brinete što ćete jesti. Zapravo, pitanje za nas glasi: Kako da se mi na osobnoj razini odnosimo prema svim ovim informacijama?

### ŽIVJETI U VREMENU STRAHA

Što se zapravo događa svuda oko nas? Što se događa s ovim svijetom kakvog poznajemo? „Strahota i jama i zamka nad tobom su, stanovniče Zemlje. I dogodit će se da će onaj koji utekne od glasa o strahoti upasti u jamu, a tko iz jame izadje, uhvatit će se u zamku; jer će se

Ukupan broj smrти u SAD-u



Postotak umrlih od ukupnog stanovništva



okna u visini otvoriti, a temelji zemaljski uzdrmati.“ (Izajaja 24:17, 18)

Pravo pitanje s proročke točke gledišta nije zašto se sve ovo događa, nego zašto su ovi događaji tako blagi u usporedbi s uništenjem koje vidimo prikazano u Bibliji kao razarajuće vjetrove i podmukle vihore. Znamo da se sve ovo mora dogoditi i da će biti još gore prije dolaska dana Gospodnjeg. Sto zaustavlja te događaje?

„Govoreći: ‘Nemojte škoditi ni zemlji, ni moru, ni drveću, dok ne zapečatimo sluge Boga našega na čelima njihovim.’“ (Otkrivenje 7:3). Nažalost, Božji tobožnji narod nije spremан i naš Stvoritelj nam u svojoj milosti produžuje vrijeme za pripremu

ublažavajući katastrofe od njihove pune žestine.

Znanstvenici daju sve od sebe da objasne što se događa i pokušavaju pronaći rješenje za sve te događaje – od pandemija do klimatskih promjena. Međutim, ne uzimajući u obzir Boga, oni ne mogu identificirati pravi uzrok niti pronaći pravo rješenje. **„Duh Božji koji zadržava sile zla već se povlači iz svijeta.** Uragani, pustošne bure i oluje, požari i poplave, nesreće na moru i na kopnu sve učestalije slijede jedna za drugom. **Znanstvenici pokušavaju to sve objasniti.** Znaci koji se prijeteći gomilaju oko nas, najavljujući skori dolazak Sina Božjeg, pripisuju se svemu drugom samo ne pravom

uzroku. Ljudi ne mogu vidjeti andele koji u ulozi stražara zadržavaju četiri vjetra da ne pustoše Žemlju dok sluge Božje ne budu zapečaćene; ali kada Bog naredi svojim andelima da oslobode ove vjetre, u međusobnim sukobima i borbama doći će do takvih prizora koje nijedno pero ne može opisati.”<sup>2</sup>

Tijekom ovog strašnog vremena, svaki će član crkve biti osobno kušan kao nikada prije. Naša temeljna uvjerenja bit će dovedena u pitanje izvana i, nažalost, iznutra. „Vjera svakog pojedinog člana Zajednice bit će kušana tako kao da nitko drugi ne postoji na svijetu.”<sup>3</sup> Ovdje se ne govori o konačnoj oliji koja uključuje sveopći nedjeljni zakon. Očito je da postoje teme koje prethode tome. Konačni test je upravo to - konačni test. Problem je uvijek bio i uvijek će biti volja Božja naspram volje čovjeka. „Uzalud me štuju naučavajući kao nauk ljudske zapovijedi.” (Marko 7:7)

Jesmo li doista svjesni pravih problema? Ili mislimo da možemo postići kompromis oko svakog pitanja, a onda kad konačno dođe nedjeljni zakon, iznenada ćemo biti vjerni? Kriza je sada pred nama. Bitka se treba voditi između biblijskog kršćanstva i kršćanstva ljudske tradicije. Ne pokazuje li naše trenutno uspavano stanje strašan grijeh zanemarivanja?<sup>4</sup>

## POBJEDA U KRIZI

Što Bog pokušava postići dajući nam prethodne probe dok gledamo oliju koja se tek spremi? Veliko pitanje oduvijek je bilo podcijavanje ljudske volje brižnoj volji našeg nebeskog Oca. „Pokorite se, stoga, Bogu. Oduprite se āavlu i on će pobjeći od vas.” (Jakov 4:7). Pokornost ima veze s voljom, s umom. Zbog toga je sve to vezano uz kontrolu naših vlastitih misli. „Obaramo mudrolje i svaku uznositost koja se podiže protiv spoznaje Boga i **zarobljujemo svaki um na poslušnost Kristu**,“ (2. Korinćanima 10:5).

Sotonina je svrha oduvijek bila kontrolirati način na koji razmišljamo. „Premda se Sotona

radovao stradanju svetih, nije bio zadovoljan. **Želio je zagospodariti umom**, a ne samo tijelom.”<sup>5</sup>

Dok gledamo ratove, pošasti i katastrofe – izazvane ljudskim djelovanje, ali i prirodne – i uz sve to dodajmo još i progostvo, što je Bog osmislio za nas osobno što će nam pomoći da izdržimo sve to? „Ne ostavlajmo skupštine svoje, kao što neki imaju običaj, nego bodrimo jedan drugoga, i toliko više, koliko vidite, da se približuje Dan.” (Hebrejima 10:25). Gledajući kako se taj dan približava, dok doživljavamo doslovno ispunjenje svih ovih proročanstava trebamo pronaći načine da se nastavimo sastajati zajedno kako bismo hrabriili jedni druge na isti način na koji su to činili naši preci kada su takvi sastanci bili zabranjeni.

Ovo je razlog zašto su Sjedinjene Države osnovane - dajući Bogom dano pravo ljudima da se sastaju jedni s drugima bez uplitanja vlasti. Bez tog prava Ustav bi bio pogrešno interpretiran tako da su mu morali pridružiti Povelju o pravima koja na samom početku izjavljuje: „Kongres neće donositi zakone vezane uz organiziranje religije, niti one koji se mijesaju u slobodno prakticiranje religije.”<sup>6</sup> Taj prvi amandman i dalje jasno navodi da sloboda isповijedanja vaše vjere uključuje „pravo ljudi na mirno okupljanje“, što uključuje i prosvjed protiv onoga što vlast radi, na miran način. Dok živimo u relativnom miru, trebamo iskoristiti privilegiju zajedničkog susreta kako bismo hrabriili jedni druge - jer dolazi vrijeme kada ćemo žaliti što smo propustili i zanemarili prilike koje tad nismo cijenili. Umjesto zajedničkih sastanaka, možda smo odlučili ostati kod kuće ili smo zbog drugih razloga propustili ili zanemarili međusobno zajedništvo. Tada ćemo nažalost shvatiti da je to često bilo zbog jednostavno nevažnih razloga.

## TKO SE BOJI?

Dok se približavamo kulminaciji svih naših nada, što možemo očekivati od strane ovog svijeta dok gledamo kako

se prorečeni događaji odvijaju pred našim očima? „Ne izlazite u polje i ne idite putem, jer mač neprijateljev i **strah vrebaju odasvud**.“ (Jeremija 6:25) A tko pojačava ovaj strah do uznemirujuće razine? „Jer čuh pogrde mnogih, strah odasvuda. **Prijavite, rekoše, i mi ćemo to prijaviti.**“ Svi su moji poznanici iščekivali moj pad govoreći: ‘Možda će biti zaveden pa ćemo ga nadvladati i na njemu se osvetiti.’ (Jeremija 20:10). Čitao sam naslove koji prestraše čovjeka, ali kad pročitate cijelu priču, nije tako strašna kao što se činilo iz naslova. I to nije samo slučaj sa vijestima. Nedavno sam čitajući članak iz *British Medical Journala* pročitao šokantan naslov. Ali čitanje detalja dalo mi je drugačiju sliku. A toliko ljudi samo čita naslove i živi u stalnom strahu.

Što su sve ljudi spremni učiniti kad se boje? Benjamin Franklin, jedan od vodećih utemeljitelja Sjedinjenih Američkih Država i jedan od pisaca Deklaracije nezavisnosti, rekao je: „Oni koji bi se odrekli suštinske slobode, da kupe malo privremene sigurnosti, ne zaslužuju ni slobodu ni sigurnost.“ Kad se osoba jednom počne bojati, spremna je odreći se svega. A koja je to pokreća snaga straha? „I oslobodi one koji – od straha **pred smrću** – kroza sav život bijahu podvrgnuti ropstvu.“ (Hebrejima 2:15) U trenutku kad nas je strah smrti mi postajemo robovi i spremni smo se odreći svega kako bismo dobili bilo kakvu sigurnost da ćemo preživjeti. Kad se osoba više ne boji smrti, više nije rob.

Ako osoba nastavi s ovom vrstom straha, gdje će na kraju završiti? „A strašljivima i nevjernima i odvratnima i ubojicama i bludnicima i vratcarima i idolopoklonicima i svim lašcima udio je u jezeru što gori ognjem i sumporom. To je druga smrt.“ (Otkrivenje 21:8). Ovo jasno pokazuje da će otkupljeni nadvladati takav strah.

## VJERA, A NE STRAH

Bore li se Božji ljudi ponekad sa strahom? Patrijarh Jakov

molio je Boga: „Izbavi me, molim te, iz ruke moga brata, iz ruke Ezavove, jer ga se bojam: da me ne dođe ubiti, a i majke s djecom.“ (Postanak 32:11) Istina je da je sam bio kriv za velik dio onoga s čime se suočavao, ali ipak ga je bio strah. Rješenje je bilo položiti strah pred Boga u molitvi i kada je to učinio, Jakov je postao kao drugi čovjek - čovjek bez ikakvog straha.

Kad se, gledajući okolnosti oko sebe, počnemo bojati, koje je najbolje rješenje koje nam Bog daje? Kad su djeca Izraelova vidjela egipatsku vojsku kako im se približava, strmu liticu koja je branila bijeg s jedne strane i more ispred njih, kakvu poruku je Bog dao svom narodu? „I Gospod reče Mojsiju: ‘Što višeš k meni? Zapovjedi sinovima Izraelovim, **neka krenu na put!**“ (Izlažak 14:15). Da, usred svega toga, vrijeme je bilo da se krene naprijed, a ne da se povlači.

„Ima trenutaka kad sluzi Božjem zbog nedostatka sredstava potrebnih za jedan temeljan i savjestan rad, izgleda potpuno nemoguće nastaviti djelo koje se mora izvršiti. Neki strahuju da sredstvima koja su im stavljena na raspolažanje ne mogu učiniti sve ono što smatraju svojom dužnošću. Međutim, ako ipak nastave naprijed u vjeri, spasenje Božje će se pokazati i njihovi naporci će biti nagrađeni uspjehom.“<sup>7</sup> „Drugim riječima, ako ponizno i vjerno obavljamo svoj posao, Gospodin će se pobrinuti za rezultate. Imaj vjere u Boga.“<sup>8</sup>

Dok gledamo svjetske događaje - uključujući covid ili bilo koju drugu pošast ili katastrofu – koji bi trebao biti naš stav? „Ne zovite urotom sve ono, što ovaj narod zove urotom; **i onoga, čega se on boji, ne bojte se i ne plašite se!**“ (Izajaja 8:12). Ako doista vjerujemo Božjoj volji, onda nam nije bitno hoćemo li živjeti ili umrijeti. „Jer ako živimo, Gospodinu živimo, i ako umiremo, Gospodinu umiremo. Ako dakle živimo, ili ako umiremo, Gospodnji smo.“ (Rimljanim 14:8).

## KAKO POBIJEDITI STRAH

Prvo pitanje na koje moramo odgovoriti je: Što tražimo? Naš

Učitelj nam nalaže: „**Tražite najprije kraljevstvo Božje i pravdu njegovu**, i ovo će vam se sve dodati.“ (Matej 6:33). Je li nam nebesko kraljevstvo na prvom mjestu? Ako je tako, onda dužina našeg života u ovom grešnom svijetu nema nikakvog značaja za nas sve dok ispunjavamo svrhu zbog koje nas je Bog postavio na ovaj svijet. Stjepanov život prekinut je na samom početku njegova rada, a Ivanov je produljen do duboke starosti. Svaki je završio svoj posao i nijedan se nije bojao smrti. Ali njihova je volja bila potpuno uronjena u volju Božju i oni su se u potpunosti pouzdali u Njega pri postizanju Njegovih namjera.

U nama strah od smrti izaziva neizvršavanje Božje volje. „I da

ti pripraviš srce svoje podigneš ruke svoje k Bogu, da ukloniš zlodjela iz ruke svoje i ne podnosиш grijeha u kući svojoj, čisto ćeš čelo moći tad podići, čvrst ćeš biti i **bojati se nećeš.**“ (Job 11:13–15).

To se može dogoditi samo kada se nanovo rodimo i kada naš život usmjerava nebeska pokreća sila. „Jer koji se god vladaju po Duhu Božjem, oni su sinovi Božji. Jer **ne primiste duha ropstva, opet da se bojite**,

nego primiste Duha posinjenja, u kojem vapijemo: ‘Aba, Oče!’“ (Rimljanim 8:14, 15). Sjetite se da je strah od smrti bio taj koji je doveo ljudi do cjeloživotnog ropstva. To znači da kad se jednom nanovo rodimo i postanemo sinovi Božji, više se ne bojimo smrti. Da, mi toliko volimo našeg nebeskog Oca da to mijenja cijeli naš pogled na život. „U ljubavi nema straha, nego savršena ljubav izgoni strah; jer strah ima muku, a tko se boji, nije savršen u ljubavi.“ (1. Ivanova 4:18).

Strah od smrti je pokreća snaga ropstva. Strah od umiranja u ratu, od neke vrste katastrofe, od pandemije, od gladi, od progona - svih su oni isti. Istina je da ne trebamo nepotrebitno hrliti u progostvo. Rečeno nam da bježimo kad je rat. Trebamo koristiti sve dostupne lijekove - osobito one prirodne - kada dođe bolest. Ali ako se nekako i nađemo u opasnoj situaciji, za što

bismo se trebali brinuti? „Kažem vam, prijatelji moji: Ne bojte se onih, koji ubijaju tijelo, a dalje ne mogu ništa učiniti. Pokazat ću vam, koga da se bojite: Bojite se onoga, koji nakon smrti ima moć baciti u pakao. Da, kažem vam: Njega se bojte!“ (Luka 12:4, 5).

Što će se dogoditi kada budemo spremni? „Moram li i putovati smrtnom dolinom: ne bojim se nesreće, jer ti si s mnom; štap tvój i palica tvoja, oni su, koji me tješe.“ (Psalm 23:4). U Božjoj beskrajnoj mudrosti i milosrđu On može dopustiti da patimo, ali nikada sa strahom. „Ništa se ne boj od muka, što te čekaju! Gle, davao će neke od vas baciti u tamnicu, da se iskušate i imat ćete nevolju deset dana. Budi vjeran do smrti, i dat ću ti vjenac života.“ (Otkrivenje 2:10).

Kako možemo živjeti u vremenima nesreće i nikada se više ne bojati? „Jer viđenje izostaje još do određenog vremena, ali navaljuje prema kraju i ne vara. Ako i oklijeva, ipak ga čekaj: Ono dolazi posve sigurno; neće izostati! Gle onoga koji se uznsi – njegova duša nije prava u njemu; a **pravednik će od svoje vjere živjeti.**“ (Habakuk 2:3, 4)

Ova vjera je više od jednostavnog vjerovanja. „Vjerovanje može postojati bez povjerenja, ali sigurnost koja proizlazi iz povjerenja ne može postojati bez vjere. Svaki grešnik koji je doveden do spoznaje o Kristovoj spasonosnoj sili, pokazat će ovo povjerenje u sve većem stupnju kako bude napredovao u iskustvu.“<sup>9</sup>

Imamo li mi pojedinačno i kao narod takvu vjeru koja će nas voditi kroz sva izazovna vremena koja su pred nama? Neka Gospod usliši molitvu svojih učenika u našem današnjem životu: „Apostoli zamoliše Gospoda: ‘Umnoži vjeru našu!’“ (Luka 17:5)

## Literatura:

<sup>1</sup> Veliča borba, str. 622.

<sup>2</sup> Svedočanstvo br. 6, str. 408.

<sup>3</sup> Biblijski komentari sv. 7, str. 983.

<sup>4</sup> The Review and Herald, 1. siječnja, 1889.

<sup>5</sup> Rani spisi, str. 210.

<sup>6</sup> Veliča borba, str 295, 442.

<sup>7</sup> Djela apostola str. 357.

<sup>8</sup> The Ellen G. White 1888 Materials, str. 71.

<sup>9</sup> Odabrane poruke, sv. 3, str. 192.



NEDJELJA, 12. PROSINCA 2022.

Davi Paes Silva

## PRIPREMITE PUT

U davna vremena, kad bi kralj ili osoba sličnog položaja kretala na važno putovanje u drugu državu, obično bi unaprijed poslali tim pouzdanih ljudi u sva područja gdje će njihov kralj proći kako bi se pobrinuli za sigurnost i uspjeh putovanja kralja i njegovih savjetnika.

Danas vlasti koriste istu metodu, premda na malo sofisticirniji način. Prije no što kraljevi ili predsjednici dođu na sastanak, već znaju sve potrebne informacije o zemlji u koju idu.

Prije no što se Kralj svemira, Isus, trebao utjeloviti kao naš Kralj milosti, nebeska anđeoska četa unaprijed je došla vidjeti kakve se pripreme vrše za

doček njihovog voljenog Kralja. Doživjeli su ogromno razočarenje. U Jeruzalemu, glavnom gradu Izraela, nije bilo vidljivog znaka da se ljudi i njihove vođe raduju očekivanom rođenju njihovog istinitoga Kralja. Iako su svećenici i vjerske vođe imali cijelo proročanstvo u rukama, bili su u potpunom neznanju o tom divnom događaju.

Andeli su bili spremni vratiti se na Nebo s lošim vijestima, no tad su pronašli malu grupu pastira u livadi Betlehema, koji su raspravljadi o proročanstvu o dolasku Mesije. Njima su andeli dali dobre vijesti da se Kralj rodio u vrlo skromnom mjestu.

Smjesta su srdačni pastiri posjetili mjesto gdje su pronašli

Isusa u jaslicama i počeli su širiti dobru vijest ljudima.

Druga grupa vjernih proučavatelja zvijezda i proročanstava, dolazeći iz dalekih poganskih zemalja, zaključili su da je nebeski kralj već rođen. Imali su pristup Balaamovim proročanstvima o dolasku Mesije: „Vidim ga, ali ne sada; promatram ga, ali ne izbliza. Izačiće Zvijezda od Jakova i uzdići će Žezlo od Izraela; i satrt će krajeve Moabove i zatrati sve sinove Šetove.“ (Brojevi 24:17).

To nije bila obična zvijezda. Formirala ju je grupa svijetlih andela, istih onih koji su se pojavili ispred pastira u Betlehemu.

Plemeniti putnici sa istoka

putovali su dugo da bi vidjeli novorođenog kralja. Konačno, stigli su u Jeruzalem. Također su očekivali radosnu atmosferu zbog dolaska božanskog kralja; no i oni su se silno razočarali. Došavši u Jeruzalem, pozvao ih je kralj Herod, koji je glumio prijateljstvo, zahtijevajući da mu daju točne detalje o proročanstvu da bi što brže pronašli Isusa.

Kao rezultat njihovog istraživanja, obavijestili su kralja da će se Krist roditi u Betlehemu, po proročanstvu Mihejevom. „A ti, Betlehem Efrato, premda si malen među tisućama Judinim, iz tebe će mi izaći onaj koji će biti vladar u Izraelu; i njegov je iskon od davnina, od vječnih vremena. „ (Mihej 5:2).

Uz nekoliko izuzetaka, cijeli narod nije bio spreman dočekati Isusa. Samo vidimo pastire, mudrake s istoka, Elizabetu, Zahariju, Simeona i vrlo malo drugih. Vođe su tumačile mesjanska proročanstva u skladu sa svojim nacionalnim ponosom.. I kada je Krist došao svom narodu, oni su Ga odbili.

### PRETEČA

Izajino proročanstvo je jasno reklo da će doći preteča i upozoriti ljudi u vezi dolaska Izbavitelja te pripremiti put za Njega. „Glas vapijućega u pustinji: ‘Pripravite put Gospodu, poravnite u pustari put Bogu našemu.’“ (Izajia 40:3).

Još jedno proročanstvo pronalazimo u Malahiji u vezi božanskog posrednika koji će doći pripremiti ljudi za dolazak Gospodina: „Gle, ja ću vam poslati proroka Iliju prije nego dođe dan Gospodnj, velik i strašan. I on će obratiti srce otaca k sinovima i srce sinova k njihovim očevima, da ne dođem i zemlju udarim prokletstvom.“ (Malahija 4:5, 6).

Ispunjeno ovog proročanstva jasno je otkriveno u Novom Zavjetu.

Propovijedajući u divljini Judeje, Ivan Krstitelj obznanio je svoju misiju: „Dode riječ Božja Ivanu, Zaharijinu

sinu, u pustinji. I on obide svu jordansku okolicu propovijedajući krštenje pokajanja za oproštenje grijeha, kao što je pisano u Knjizi besjeda proroka Izaije govoreći: Glas vapijućega u pustinji: ‘Pripravite put Gospodu, poravnite mu staze! Svaka dolina neka se ispuni i svaka gora i brdo neka se slegne! I što je iskrivljeno, neka se ispravi, i hrapavi putovi glatki neka budu! I svako će tijelo vidjeti spasenje Božje.’“ (Luka 3:2-6).

### ILIJINA PORUKA

Bog je poslao posebnog glasnika da pripremi put za prvi Isusov dolazak, kroz osobu Ivana Krstitelja. Predstavlja je Iliju i vjerno je ispunio njegovu misiju. Na isti način, Gospodin danas šalje još jednu poruku kroz njegove glasnike koji trebaju predstavljati Iliju, da bi pripremili ljudi ne za prvi nego za drugi Isusov dolazak.

„Ivan je bio pozvan izvršiti posebno djelo; trebao je pripremiti put Gospodu i izravnati Njegove staze. Gospod ga nije poslao u školu k prorocima i rabinima. Odveo ga je daleko od mjesta napućenih ljudima, u pustinju, kako bi mogao učiti iz prirode i od Boga prirode. Bog nije želio da Ivan bude oblikovan prema uzoru na svećenike i vlastodršce. On je bio pozvan na posebno djelo. Gospod mu je dao poruku koju je trebao objaviti. Je li on išao do svećenika i vlastodržaca i pitao ih za dopuštenje da objavljuje tu poruku? Ne! Bog ga je odvojio od njih kako ne bi bio izložen utjecaju njihova duha i nauke. On je bio glas onoga koji viče u pustinji: ‘Pripravite Jahvi put kroz pustinju. Poravnajte u stepi stazu Bogu našemu. Nek’ se povisi svaka dolina, nek’ se spusti svaka gora i brežuljak. Što je neravno, nek’ se poravna, strmine nek’ postanu ravni. Otkrit će se tada Slava Jahvina i svako će je tijelo vidjeti, jer Jahvina su usta govorila.’“ (Izajia 40:3-5)

Upravo je to poruka koja se mora donijeti i našem narodu; nalazimo se blizu kraja vremena, i poruka glasi: Očistite put za Kralja; sakupite

kamenje; podignite zastavu za narod. Ljudi se moraju probuditi. Ovo nije vrijeme da govorimo: Mir i sigurnost. Poziv koji nam je upućen glasi: ‘Viči iz sveci grla, ne susteži se! Glas svoj poput roga podigni. Objavi Mom narodu njegove zločine, domu Jakovljevu grijehe njegove’“ (Izajia 58:1)<sup>1</sup>

### ŠTO JE TOČNO NAŠA MISIJA?

„U ovom vremenu, neposredno prije drugog Kristovog dolaska na nebeskim oblacima, Bog poziva ljudi koji trebaju pripremiti narod da opstane u divan dan Gospodnj. Upravo takav rad, koji je izvršavao Ivan, treba se nastaviti u ovim zadnjim danima. Gospod daje poruke svom narodu kroz posrednike koje je On odabrao, i On želi da svi obrate pažnju na opomene i upozorenja koje šalje. Poruka koja je prethodila Kristovoj javnoj službi bila je: ‘Pokajte se, carinici i grešnici, pokajte se, farizeji i saduceji, jer kraljevstvo neba je u našim rukama.’ Naša poruka nije poruka mira i sigurnosti. Kao ljudi koji vjeruju u Kristov skori dolazak, mi imamo jasnu poruku koju moramo nositi: ‘Pripremite se susresti vašeg Boga’.

Naša poruka mora biti izravna kao što je bila Ivanova. On je prekorio kraljeve zbog njihovog bezakonja. Bez obzira na pogibelj u kojoj se nalazio, nikada nije dopustio da mu istina ostane neizrečena. Naše djelo u ovo vrijeme mora biti jednakovjerno obavljeno.

U ovom vremenu gotovo sveopćeg otpada, Bog poziva svoje glasnike da objave Njegov zakon o duhu i moći Ilijе. Kao što je Ivan Krstitelj, pripremajući narod za Kristov prvi dolazak, skrenuo njihovu pozornost na Deset Božjih zapovijedi, tako i mi trebamo bez oklijevanja prenijeti poruku: ‘Bojte se Boga, i dajte Mu slavu; jer je došao čas njegova suda.’ S ozbiljnošću koja je karakterizirala proroka Iliju i Ivana Krstitelja, trebamo nastojati pripremiti put za Kristov drugi dolazak.<sup>2</sup>

„No kao tat u noći doći će dan Gospodnji, u koji će nebesa s praskom proći i počela se — spaljena — raspasti, a zemlja i djela na njoj izgorjeti. Budući dakle da će se sve to raspasti, kakvi onda vi trebate biti u svetu življenju i pobožnosti iščekujući i požurujući dolazak dana Božjega, u koji će se nebesa goruća raspasti i počela se spaljena rastaliti? A mi, po obećanju njegovu, nova nebesa i zemlju novu iščekujemo, u kojima pravednost prebiva. Zato, ljubljeni, dok to iščekujete, uznaštajte da vas nađe u miru, neokaljane i besprijeckorne. Već rastite u milosti i spoznajte Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista. Njemu slava i sada i u dan vječnosti! Amen.“ (2. Petrova 3:10–14, 18).

Gospodinova je želja da Njegovi sljedbenici rastu u milosti, da budu ispunjeni plodovima pravednosti, koji su po Isusu Kristu, na hvalu i slavu Božju.”<sup>3</sup>

### KAKO SE OVO DJELO TREBA IZVRŠITI?

U Izajinom odlomku koji opisuje pripremu puta Gospodnjeg, Sveti pismo nastavlja opisujući uzvišenost poniznih i poniženje uzvišenih.

„Svaka dolina neka se povisi i svaka gora i brdo neka se slegne. I što je iskrivljeno, neka se ispravi, i hraptava mjesta ravna neka budu.“ (Izajija 40:4). Otvaranjem Riječi Božje (Svetog Pisma) i ukazivanjem na ono jasno: ‘Ovako veli Gospod’ treba otkloniti svaku smetnju za iskupljenje naroda Božjeg. Istinska svjetlost treba svijetliti, jer mrak pokriva zemlju i tama narode. Neka se nasuprot zabludi pojavi istina Boga živoga. Objavljujte radosnu vijest. Imamo Spasitelja, koji je dao svoj život da nijedan koji vjeruje u Njega ne pogine, nego da ima život vječni.

Pojavit će se teškoće koje će ometati razvoj djela Božjeg, ali se ne plašite. Naš Bog, koji drži zavjet, sa svojom svemoći Cara nad carevima sjedinjuje blagost



i brigu dobrog pastira. Njemu ništa ne može stati na put.

Njegova sila je neograničena i ona je jamstvo da će On ispuniti obećanja data svome narodu. On će ukloniti sve smetnje koje sprječavaju širenje Njegovog djela. On ima način da otkloni sve teškoće, kako bi se oslobodili oni koji Mu služe i poštuju sredstva kojima se On koristi. Njegova dobrota i ljubav su beskrajne i Njegov zavjet nepromjenjiv.

Planovi neprijatelja Božjeg djela mogu izgledati čvrsti i dobro utvrđeni, ali On može osujetiti i najjače od tih planova; i učinit će to u svoje vrijeme, i na svoj način, kad bude video da je naša vjera dovoljno okušana i da smo Mu se približili uzimajući Njega za svog savjetnika.

Ne bojte se ni u najcrnjim danima, kad sve bude izgledalo tako zlokobno i strašno. Imajte vjeru u Boga. On ostvaruje svoju volju čineći da sve bude na dobro Njegovom narodu. Snaga onih koji Mu služe i koji Ga ljube obnavlja se svakog dana. On im daje svoj razum u njihovoj službi, kako ne bi

griješili u ostvarivanju Njegovih ciljeva.

U službi Božjoj nikad ne treba klonuti duhom. Naša vjera treba izdržati sav pritisak kojem bude izložena. Bog može i želi dati svojim slugama svu snagu koja im je potrebna. On će ispuniti, pa čak i nadmašiti i najveća očekivanja onih koji se uzdaju u Njega. Dat će im mudrost koju traže njihove različite potrebe.

Prokušani apostol Pavao je rekao: »I reče mi: »Dosta ti je moja milost, jer sila se moja u slabosti usavršuje.« Najradije će se dakle još više hvaliti svojim slabostima, da se nastani u meni sila Kristova. Zato uživam u slabostima, u uvrjedama, u nevoljama, u progonstvima, u tjeskobama poradi Krista. Jer kad sam slab, onda sam jak.« (2. Korinćanima 12:9, 10.)

O, braćo moja, držite se početka svoje vjere čvrsto do kraja. Svjetlost istine Božje ne smije potamniti. Ona mora sjati usred tame i zablude koja pokriva ovaj svijet. Riječ Božju treba otvarati onima koji zauzimaju visoke položaje na zemlji isto tako kao i onima koji

„Očistite put za Kralja; sakupite kamenje; podignite zastavu za narod. Ljudi se moraju probuditi. Ovo nije vrijeme da govorimo: Mir i sigurnost. Poziv koji nam je upućen glasi: ‘Viči iz svec grla, ne susteži se! Glas svoj poput roga podigni. Objavi Mom narodu njegove zločine, domu Jakovljevu grijehe njegove.’“

su neznatni.

Zajednica Kristova je sredstvo Božje za objavljivanje istine; On joj je dao vlast da izvrši jedno naročito djelo i ako je ona odana Bogu pokoravajući se Njegovim zapovijestima, u njoj će biti preuzvišenost božanske sile. Ako bude poštovala Gospoda Boga Izraelovog, nema sile koja bi joj se mogla suprotstaviti. Ako bude vjerna svojim obavezama, sile neprijatelja isto je tako neće moći nadvladati kao što pljeva ne može da opstane pred vjetrom.

Zajednici će osvanuti svijetao i slavan dan ako se obuče u haljine Kristove pravde i odbije svaku privrženost ovom svijetu.

Članovi Zajednice trebaju sada priznati svoje nazadovanje i međusobno se zblizići. Braćo moja, nemojte dozvoliti da vas išta odvoji od Boga ili jedne od drugih. Ne govorite o razlikama mišljenja, nego se ujedinite u ljubavi istine kakva je ona u Isusu. Izadite pred Boga i pozovite se na prolivenu krv Spasitelja kao na razlog zbog kojeg trebate primiti pomoć u borbi protiv zla. Nećete se uzalud moliti. Ako se približite Bogu skrušena srca i u čvrstoj vjeri, pobijedit ćete neprijatelja koji vas nastoji uništiti.

Obratite se Gospodu, vi sužnji, koji se nadate. Tražite snagu od živoga Boga. Pokažite nepokolebljivu, poniznu vjeru u Njegovu silu i spremnost da spašava. Iz Krista teče živa rijeka spasenja. On je studenac života, izvor svake sile. Ako se vjerom uhvatimo za Njegovu silu, On će na čudesan način izmijeniti i najbeznadniji i obeshrabrujući izgled. On će to učiniti radi slave svoga imena.

Bog poziva one koji vjeruju

u Njega da ulijevaju hrabrost onima koji sumnjaju i očajavaju. Neka nam Gospod pomogne da pomažemo jedni drugima i pokažemo Ga živom vjerom.<sup>4</sup>

### SADAŠNJI POZIV

„Gospod traži obnavljanje nedvosmislenog svjedočanstva kakvo je davano u prošlosti. On traži obnavljanje duhovnog života. Duhovne energije Njegovog naroda su odavno obamrle, ali treba doći do uskršnja iz očevide smrti. Molitvom i priznavanjem grijeha moramo raščistiti put za dolazak Cara. Kad to učinimo, primit ćemo silu Duha. Potrebna nam je energija kakvu su primili učenici na dan Pedesetnice. Ona će doći, jer je Gospod obećao da će poslati svoj Duh kao silu koja pobjeđuje sve.

Predstoje nam teška vremena. Svi koji poznaju istinu trebaju se probuditi i podčiniti Bogu tijelom, dušom i duhom. Neprijatelj nam je za petama. Moramo biti budni i čuvati se od njega. Moramo uzeti sve oružje Božje. Moramo se upravljati po uputama koje nam je dao Duh proroštva. Moramo ljubiti istinu za ovo vrijeme i pokoravati joj se. To će nas spasiti da ne podlegnemo sili prijevare. Bog nam govori kroz svoju Riječ. Govori nam kroz svjedočanstva za Zajednicu i kroz one knjige koje su nam jasno izložile naše sadašnje dužnosti i stav koji danas treba zauzeti. Treba poslušati i primiti opomene koje su nam date, redak po redak, pravilo po pravilo. Kako ćemo se izgovoriti ako ih odbacimo?<sup>5</sup>

„Očistite kraljev put, uklonite kamen spoticanja; maknite smeće; očistite

kamenje, da Duh Božji prođe kroz našu sredinu i da vidimo spasenje Božje koje gori kao svjetiljka. Mi ne možemo priuštiti prikrivanje ni jednog grijeha. Mi želimo najbogatiji blagoslov; jer dolazi kušnja. Još samo malo, samo kratko vrijeme, i svi će biti teško kušani. Želimo dnevnu obnovu Božje milosti u našim srcima, kako bismo se korak po korak uspinjali ljestvama savršenstva, dižući se sve više i više putem koji nas vodi nebesima, do svetosti, do Boga.

Neka Duh Gospodnji dođe na naše sastanke, da vidimo Njegovo spasenje, i neka se Njegova slava ovdje objavi, Neka se svaki uzdiigne da slavi Boga, a ne da jedni drugima pronalaze mane.<sup>6</sup>

„Neka Gospodin milostivo blagoslovi svoj narod tijekom ovog tjedna molitve. Neka sve nepravde budu ispravljene, svi grijesi ispovjedeni. I neka oprost bude zapisan ispred vaših imena u knjigama nebeskim. Neka članovi svake crkve, svakog kućanstva, traže Gospoda i ponize svoje duše pred Njim. Očistimo, koliko je to moguće, Kralju put od svega smeća kojim smo ga zakrčili.<sup>7</sup>

### Literatura:

<sup>1</sup> Odabране poruke, 1, str. 410.

<sup>2</sup> The Southern Watchman, 21. ožujka, 1905.

<sup>3</sup> The Signs of the Times, 12. lipnja, 1901.

<sup>4</sup> 8. Svjedočanstvo, str. 10–12.

<sup>5</sup> Isto, str. 297, 298.

<sup>6</sup> The Review and Herald, 18. svibnja, 1905.

<sup>7</sup> Isto, 9. prosinca, 1890.

# S KRISTOM U LUKU MI PLOVIMO

*S Kristom u luku mi plovimo sad, u divni dom nebeski!*

*Iz svih oluja i nevolja tu Isus će nas spasiti!*

*Nismo daleko od obale te! Plovimo hrabro kroz valove sve!*

*Dolazi dan kad oluji je kraj! Luka je, gle, Božji raj!*

*Bjesni oluja i valova moć trudimo se opstati!*

*Nad nama svijetli u srcima još: Isus će nas spasiti!*

*On neka lađom upravlja sad! Plovit će s nama u nebeski Grad:*

*U luku mira gdje buri je kraj u divni raj, vječni raj!*

*Nebeska luka sve bliže je nam', taj divan dom, vječni dom!*

*Radujmo se jer će doći taj dan! Divno je u carstvu tvom!*

*Njemu sva hvala što izbavlja nas, uzdiže Njega naš zahvalni glas!*

*On žrtvom svojom nas izbavlja tu i daje nam vječnost svu!*